

glasilo za salezijansko družino

leto 1995

Salezijanski vestnik

številka

2

SALEZIJANSKI VESTNIK 2/95
Glasilo za salezijansko družino
Izdaja Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ISSN 0353-0477

Uprava: Katehetski center - Knjižnice,
Ljubljana - Rakovnik

Ureja uredniški odbor
Glavni urednik: Tone Ciglar
Odgovarja: dr. Alojzij S. Snoj
Lektorira: prof. Berta Golob
Opremil: Bojan Klančar
Tisk: Tiskarna Ljubljana

Naslov: Salezijanski vestnik
Rakovniška 6, p.p. 4
61108 Ljubljana

Na podlagi mnenja Ministrstva za
kulturo Salezijanski vestnik šteje med
publikacije, za katere se plačuje 5%
davek od prometa proizvodov. Št.:
415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

Salezijanski vestnik je ustanovil
sv. Janez Bosko leta 1877. V
slovenskem jeziku izhaja od leta
1904. Po svetu izhaja v 40 izdajah in
v 19 jezikih (letna naklada je preko
10 milijonov izvodov).

Po zamisli ustanovitelja je Vestnik vez
med člani salezijanske družine. Izhaja
šestkrat letno. Obvešča o življenju
salezijanske družine doma in po
svetu ter posreduje don Boskovo
vzgojno izkušnjo. Vestnik je don
Boskov dar vsakomur, ki ga želi,
torej zastoj. Hvaležni pa smo za
vsak dar, ki nam pomaga pri kritju
stroškov tiskanja.

Urednik vam

Praznovanje sv. Janeza Boska, očeta in učitelja
mladine, je bilo povsod globoko doživeto. Je pač
svetnik, ki nam lahko veliko pove o tem, kako naj
učinkovito pomagamo mladim. Vzgoja naj bi bila taka,
da bi mladi postajali poštene državljani in dobri kristjani.
K ponovnemu odkrivanju don Boskovega vzgojnega sistema
nas spodbuja tudi vrhovni predstojnik z vezilom za letos.
Pred nami je inšpektorialni zbor salezijancev, ki bo od 26. do
29. aprila v Želimljem. Don Bosko je v svoje prizadevanje za
vzgojo mladih hotel vključiti čim več ljudi; dragoceno pomoč
so mu dajali laiki. Mnogi so se tudi uradno organizirali kot
sotrudniki ali bivši gojenci, da bi tako bolj učinkovito pomagali
mladim. Danes, ko Cerkev skuša z novo evangelizacijo
prenoviti krščanstvo, bi radi salezijanci z novo vzgojo poživili
sodelovanje z vsemi laiki, ki jim je pri srcu vzgoja mladine.
Čas je, da se organiziramo, da bi bili bolj učinkoviti. Vabim
vas k molitvi za uspeh tega zbora.

Vrhovni predstojnik g. Egidij Viganò, ki se je večkrat izkazal
kot velik dobrotnik naše inšpektorije, je bolan in potrebuje
našo molitveno pomoč. Priporočimo ga varstvu in priprošnji
Marije Pomočnice.

Nekateri poverjeniki več ne morete raznašati Vestnika. Lepo
vas prosim, če je mogoče, da najdete koga mlajših, ki bi to
delo prevzel. Sicer pa prosim, da mi sporočite imena in
naslove tistih, ki Vestnik dobivajo prek vas, pa bom jaz skušal
dobiti koga drugega. Velika škoda je, ko omaga kak poverje-
nik, ki je dobival 30 izvodov Vestnika, potem pa naenkrat
nihče teh več ne dobiva, ker nimamo naslovov. Priporočam
tudi, da bi ponudili Vestnik še drugim. V prilogi imate naročil-
nico za nove naročnike.

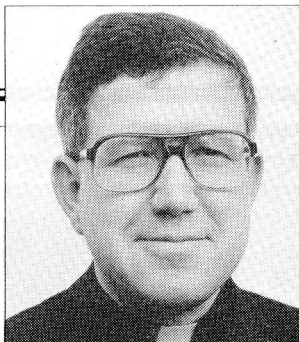
Cerkev na Slovenskem se pripravlja na papežev prihod leta
1996. Prosim, naj bo to verska prenova v Cerkvi, ne le zunanja
(politična) manifestacija. Don Bosko je za papeža storil vse, kar
so mu dopuščale moči. Kot duhovni dediči imamo sedaj
priložnost, da pokažemo ljubezen do papeža in Cerkve.
Posebej vas opozarjam na prilogo z imeni 29 mladih
salezijancev, ki so bili žrtve vojne in revolucije, za katere smo
opravili spominsko pogrebno svečanost.

Zaznamovani smo s pepelom minljivosti in grešnosti, da bi
lahko po milosti križa bili deležni Kristusovega vstajenja.
"Če je Bog za nas, kdo bo zoper nas" (Rim 8, 31)?

Bodimo močni in trdni v veri.

Naj bo blagoslovljena velika noč!

Tone Ciglar

Ko gre za Cerkev in papeža...

Tisočletni sen Slovencev se je prelevil v dejstvo: živimo v samostojni in neodvisni državi. Razpeti med Panonijo in Jadranom, Alpami in Krškim poljem; prevetreni s severa in juga, vzhoda in zahoda; prepojeni z rekami, jezери in toplicami; posejani s cvetjem, gozdovi in gorami, dihamo ozračje dolge in bogate zgodovine Evrope...

In ko se pogledamo v ogledalu? Je naš obraz, ki je odsev naše duše, že zrel, razpoznaven in značilen? Mislim, da si moramo iskreno položiti roko na srce in pritrditi spoznanju srca: nimamo še svojega povsem razpoznavnega obraza, nimamo še svoje značilne identitete, ne izžarevamo svoje tipične notranjosti. Slovenski narod in Cerkev na Slovenskem mora dobiti še nekaj potez, da bi smeli polno in nezadržno vzkliti: "To je to!"

Gre torej za veliki duhovni proces notranjega dozorevanja, da bi mogel naš obraz dobiti značilne zrelostne poteze in naša "duša" žar dokončne življenjske preizkušenosti.

Potrebujemo nekaj podobnega kakor fant in dekle, preden se dokončno "vzameta". Neko vedro notranjo umiritev, uglasitev na iste cilje, dokončno življenjsko in pravno podlago za samostojnost, željo po ustanovitvi prijetnega doma, čut za rodnost, zdrave partnerske odnose med seboj in z drugimi.

Dogodku poroke pripisujeta dekle in fant izjemen pomen. Slovesna obleka in prava družba, obredi z glasbo, petjem in bogoslužjem, srečevanja z najboljšimi prijatelji in bedenje, izvirni drobni detalji in veličasten celoten potek dogodkov. To in še marsikaj sodi k poroki. Če hočeta zaslutiti globino in doljnosežnost novega življenja, morata to NOVOST kot izjemno možnost ob poroki obredno doživeti.

Obisk svetega očeta je za nas milostni dogodek.

Cerkev na Slovenskem mora na nov način doživeti, kako Bog obiskuje svoje ljudstvo (ne zgolj posameznika, župnijo, dekanijo ali škofijo). Mora vidno doživeti poln vstop v občestvo vesoljne Cerkve. Cerkev na Slovenskem in posledično slovenski narod mora dobiti priložnost, da se okraši z vsem najlepšim, kar premore (in tega ni malo); da zadoni z najbolj izvirnimi melodijami (in te niso slabotne); da gostoljubno sprejme medse druge Cerkve in tistega, ki je vidno počelo edinosti Cerkve (in naša gostoljubnost ni majhna); da obdari najdražjega gosta z dragocenimi darovi svojih mnogih izkušenj in svojih "pridelkov" (tudi tega obojega ni malo). Cerkev na Slovenskem sme končno kot postavna nevesta stopiti pred svojega Ženina (papež ga le vidno zastopa) in ga osrečiti z radostjo pričakovanja in obljubo zvestobe.

Če nekaj nezreležev med nami ne razume, kaj je to poroka in življenjska skupnost in praznovanje skrivnosti ljubezni, potem nas to ne sme vznemirjati. Kristjani se hočemo polno in skladno, docela in do dna, praznično napravljeni in v srcu očiščeni veseliti tega obiska in srečanja.

Nanj se pripravljajmo tako, da v sebi prebudimo vse najbolj žlahtne moči. Naj v nas zažuborijo studenci molitve in zadoni pritrkovanje kulture, naj se med nami razlije vrisk prijateljstva ter odpirajo dlani dobrote in dejanja ljubezni. Salezijanska družina je prejela od don Boska veselje do življenja in do občestva; je prejela nalogo vzgoje in odreševanja mladine. Papež prihaja k nam kot garant prijateljstva, edinosti, vzgoje, prihodnosti. Storili bomo vse, da bo to praznik; praznik življenja in nepremagljivega upanja. Sv. Janez Bosko ponavlja: "Vsak trud je majhen, ko gre za Cerkev in papeža."

Stanislav Hočevar, inšpektor

RIM • srečanje salezijanske družine

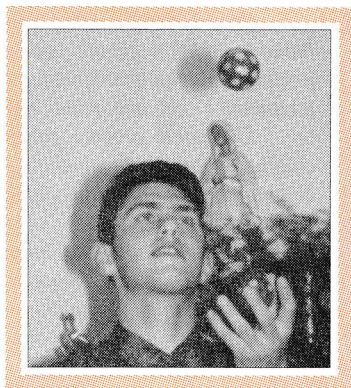
V salezijanski glavni hiši vsako leto pripravijo študijski teden salezijanske duhovnosti na svetovni ravni. Vodilno misel mu je dal vrhovni predstojnik z vezilom za leto 1995. Glasi se: Odkrijmo znova preventivni sistem in vzgajajmo mlade za vrednote. Od 26. do 29. januarja 1995 je bil v Rimu že 18. tak študijski teden za vso salezijansko družino. Vrhovni predstojnik E. Viganò in drugi izbrani predavatelji s salezijanske univerze so predstavili preroški pomen don Boskovega preventivnega sistema. Ob pedagoški vrednoti v novejšem času odkrivamo tudi njegovo duhovno razsežnost, tako da preprosto lahko rečemo: novi pedagoški sistem je salezijanska duhovnost. V zakupu pa je nimajo le salezijanci, temveč je na voljo vsem, ki se želijo pridružiti salezijanskemu karizmatičnemu duhovnemu gibanju. Zborovanja se je udeležilo nad 130 predstavnikov (največ doslej) iz 21 narodnosti in 13 vej salezijanske družine. Iz Slovenije sta bila s. Irena Novak HMP in A. Slavko Snoj SDB.

ASS

Na Sv. Primožu na Pohorju (nad Vuzenico) se nas je zbralo od 13. do 15. januarja 1995 23 mladih animatorjev in štiri sestre HMP. Deset nas je bilo z Bleda.

Na študijski vikend smo se zbrali z namenom, da bi v delo z mladimi vnesli čim več prvin vzgojne metode sv. Janeza Boska. Zato smo razmišljanja naslovlili: Don Bosko in njegov preventivni sistem. Vse, kar smo doživeli čez dan, smo zvečer pri maši položili na oltar. Preživeli smo razburljiv vikend, ki ga ne bomo pozabili.

Toni

HAMILTON**30 let župnije**

Slovenska župnija v Hamiltonu (Kanada) je številčno majhna, a se vedno dogaja kaj zanimivega. 18. septembra 1994 smo praznovali 30-letnico ustanovitve župnije. Somaševanje je vodil koprski škof msgr. Metod Pirih. Pri kulturnem programu so sodelovali gostje iz Slovenije: plesna skupina Igen iz Celja, igralec Zvone Hribar in pevec Vlado Kreslin. Slavja se je udeležil tudi slovenski veleposlanik v Kanadi Marjan Maj-

SV. PRIMOŽ • Srečanje animatorjev

cen. Folklorna skupina naše župnije Sv. Gregorija "Soča" je nastopila med Slovenci v Indianapolisu (ZDA). 13. oktobra 1994 je gostoval pri nas komorni zbor Ave iz Ljubljane, ki ga je spremljala TV Ljubljana. Slomškovo oltarno društvo je organiziralo romanje k fatimski Mariji v Youngstown (ZDA). 5. oktobra 1994 smo organizirali "Dan družine." Miklavževanja 11. XII. se je udeležilo 80 otrok. 15. in 16. decembra je vodil duhovno obnovo lazarist Jože Planinšek iz Slovenije. Za božično slavo se je zbralo veliko Slovencev, tako da je kaplan rekel, kako "lepo bi bilo, če bi se nas večkrat v letu zbralo toliko k sveti maši..."

Š. K.

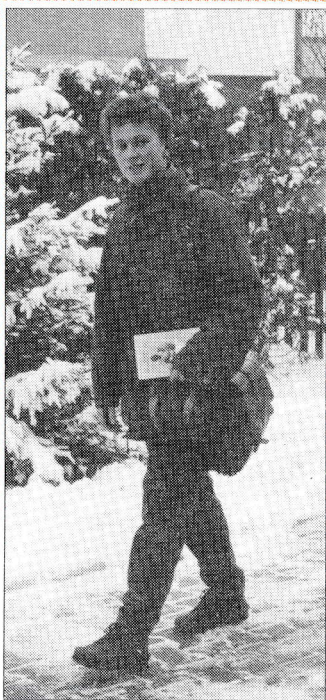
BOŠTANJ

Duhovne vaje na Pohorju

Birma je blizu. Mladi iz župnije sv. Križa v Boštanju se želimo na ta dogodek dobro pripraviti. Z velikim veseljem se zbiramo v birmanskih skupinah. Radi sodelujemo, razmišljamo o veri in si pomagamo rešiti stiske, ki jih prinaša življenje. Prizadevamo si, da bi v veri dozoreli in dosegli krščansko samostojnost. K temu naj bi nam pomagale duhovne vaje na Pohorju.

Na Pohorju smo se v pogovoru bodrili in iskali nova pota, ki naj bi nas pripeljala v tesnejši stik z Bogom in odkrila, kako reševati mladostne težave. Duhovne vaje so v naša srca vtisnile močan pečat. Mislim, da so začetek nečesa novega, bolj pristnega krščanskega življenja. Želimo doseči svojo krščansko samostojnost in ostati zvesti Bogu in Cerkvi. Lepo je bilo, saj smo čutili, da je bil Bog z nami. *Katja Knez, 7.B*

TURNIŠČE • misijonska zavzetost

Črne vesti o Ruandi so me zelo prizadele. Informacije o tej nesrečni deželi so prihajale tudi k nam. Vedno bolj so se usedale v mojo podzavest. Tudi klica pomoči naših misijonarjev g. Danila Lisjaka, g. Gustija Horvata, g. Jožeta Mlinariča in sester usmiljenk nisem mogel preslišati: "Ruanda je ena samo podrtija in gorje. Dežela mučencev... Kot da bi bila prepuščena sama sebi. Svet si je umil roke kot Pilat in pustil hudobiji prosto pot. Politiki sveta vedo, da v Ruandi ni naftnih vrelcev kakor tudi v Bosni ne! In sedaj pošiljajo nekaj fižola, riža in zdravil, da bi potešili svojo vest..."

Klicu sem se z veseljem odzval. Kot romar sem hodil po prekmurski ravnici s knjigo "Ruanda - črna vest človeštva" v roki. Mnogi so se mi pridružili in me podprli z darovi. Hvala vam, da smo skupaj lahko Ruadcem izrazili našo majhnost. Dar, ki ste ga namenili za knjigo, sem izročil g. Danilu Lisjaku za potrebe njegovega misijona.

Boštjan

ALBANIJA

Orjemo ledino

Iz Skadra piše g. Rudi Borštnik: "Aspirantje za sedaj vztrajajo; 11 jih imamo, eden od njih je kandidat za pomočnika. Obiskujejo šolo v semenišču, zadnji pa tehnično šolo. Dva sta v pripravljalnem letniku za bogoslovje.

Naše poslanstvo v Skadru ima predvsem tri področja ali dejavnosti: oratorij, ki ga obiskuje dnevno 60 do 100 mladih - občasno tudi 200 in več - katehetski inštitut in aspirantat, ki

ima šele začetno strukturo. Vsa ta področja našega poslanstva bi potrebovala primernejše prostore in več usposobljenega osebja. Trenutno iščemo nove prostore, ki pa so skoraj tako dragi kakor gradnja gimnazije v Želimljem. Samo zemljišče, ki je nasproti naši sedanji stavbi, stane ca 300.000 USD. Moli-mo, upamo in iščemo.

Kljub tem težavam smo tudi sobratje te skupnosti v Skadru veseli, kakor je bil vesel don Bosko, da lahko v zgodovinskem trenutku Cerkve v Albaniji dodamo svoj kamenček v veliko zgradbo Cerkve."

"Sestra, kaj si pa ti?"

Zelo živahno je bilo v skupini dvajsetih prvošolcev, ko smo veroučno uro začeli z vprašanjem: Kaj bom, ko bom velik. Oči so zažarele, usta so se odprla in otroške sanje so postale besede. Hiteli so od enega poklica od drugega, dokler ni nekdo prevpil vseh in zaklical: "Ja, sestra, kaj si pa ti? Kaj pa ti delaš?" Tudi odgovor je prišel od otrok samih. "Kaj ne vidiš? Učiteljica je! Učiteljica verouka."

Kar nenadoma je zavladala tišina. Otroci sami so mi dali priložnost, da jim posredujem veselo novico tiste veroučne ure. Jezus kliče tudi mene in podobno vsakega od nas med svoje učence.

Da, Jezusovi učenci imajo poseben poklic. Tisti prvi, ki so z njim hodili tri leta iz kraja v kraj in bili priče njegovih besed in dejanj, so to, kar so videli in slišali, posredovali naprej. Z učenjem, s pisano besedo, zlasti pa s svojim življenjem, s svojo zvestobo Kristusu.

Oznanjevanje Jezusove ve-sele novice je bila vedno ena temeljnih nalog Cerkve. Za to si je od prvih začetkov prizadevala tudi naša Družba hčera Marije Pomočnice. Vsaka sestra

nosi s seboj dediščino ustanovitelj, don Boska in sv. Marije Mazzarello, dediščino združenja z Bogom, ljubeznivosti in vesele vzgojne navzočnosti. "Vsaka hči Marije Pomočnice", pravijo naša pravila, "naj sodeluje pri tem, da bo okolje, v katerem živi in dela, postalo skupnost vere, kjer bodo mladi lahko uresničili prvo izkušnjo krščanskega življenja."

Na poseben način naj bi to izražala kateheza. Za marsikoga od otrok in mladih, s katerimi se tedensko srečujemo pri verouku, je to edini trenutek, v katerem sliši Jezusovo blagovest, oznanilo, da ga Bog sprejema in ljubi, da prihaja k njemu in ga spremlja. Zato je potrebno tej uri posvetiti vso skrb, sposobnosti, ljubezen in predvsem molitev.

Da bi znale božje sporočilo čim bolj približati današnjemu človeku, smo mlajše sestre in katehistinje dneve okrog novega leta posvetile poglobitvi nekaterih načinov in metod oznanjevanja. Ob strokovnem vodstvu naših sester profesorice iz Rima: s. Marije L. Mazzarello in s. Marije F. Tricarico smo se zaustavile ob avdiovizualnih pripomočkih pri katezezi, da bi

znale Jezusov nauk narediti viden in razumljiv tudi današnjemu človeku, da bi znale pomagati tudi otroku prav prebrati to, kar vidi in sliši.

Poblize smo se srečale z uporabo dramatizacije v katezezi, kar s pravim pristopom omogoča prenesti v današnje okolje neki svetopisemski dogodek.

Soočile smo se tudi z Jezusovo metodo pripovedovanja in v njej zaslutile veličino njegove osebnosti, ko je bil kot človek blizu človeku in kot Bog njegov vodnik.

Naj se vrnem k uvodnemu izzivajočemu vprašanju otrok: "Sestra, kaj si pa ti?" Da, najprej je katehet tisti, ki oznanja s svojim življenjem, s svojo bližino, dobrohotnostjo, razumevanjem; s svojo pripravljenostjo, da bi omogočil dostop do resnice, da bi razkril široko obzorje božje ljubezni in stopal skupaj z veroučencem zvesto po poti, ki jo uči Jezus. Jezusove veroučne ure so bile zares pester, kajti nagovorile so človeka, da je spremenil svoje življenje. Prislunhimo mu vsak dan, bodimo njegovi učenci in pričujmo svetu, da je življenje z Jezusom pestro!

s. Mimica Oblak

DOBRO JUTRO ZA DOBER DAN

Sleherno jutro zazvoni ura. Bogu hvala za srečno preživetno noč in za nov dan. Kaj me čaka danes? Kar bo, naj bo Bogu v čast in v blagor vseh, s katerimi se bom danes srečala. Vse trenutke, dogodke, ljudi in sebe izročim Njemu, ki vodi vse človeštvo. Le tako bodo vse stvari dosegle svoj cilj.

Z molitvijo in kratkim premišljevanjem stopim v nov

ŽELIMLJE

Z don Boskom

dan. V tesni povezanosti z Bogom postane tudi težko delo lahko. Z Njim premagujem vse čeri in viharje, težave in bolečine, ki mi jih prinaša življenje sredi sveta.

Z Jezusom ni nobena pot dolgočasna, neprijetna, težka... Če hodim po Njegovih stopinjah, vedno srečno pridem do cilja, do sreče, veselja in zadovoljstva. V Njegovi ljubezni mi vse postaja svetlo. Vsak zakaj dobi svoj zato, vsak kako dobi svoj tako... Sleherno jutro je pred menoj mnogo vprašanj. Moja želja pa je, da bi znala dobro in pravilno odgovarjati, bodisi v mislih, besedah ali dejanjih, tako kot od mene pričakuje Jezus. In kaj pričakuje Jezus od mene?

Vsi smo božji otroci ter bratje in sestre med seboj, zato imam rada vse ljudi. Vsem želim, da bi bili srečni, veseli in zadovoljni, da bi bili prijatelji med seboj, da bi živeli v miru, poznali Boga in svoje življenje usklajevali z Njegovo voljo. Toda ko se srečujem z ljudmi, vidim mnogo nepravilnosti. Sprašujem se, zakaj nekateri ne iščejo Boga, ne berejo Svetega pisma, ne molijo? Čemu jim toliko pomeni denar, ugled, obleka? Zakaj iščejo svoje mesto v raznih sektah, se izgubljajo v ločitvah, prepirih, vojnah, sovraštvu, mamilih, samomorih?

Tako rada bi vsem posredovala srečo, veselje in radost, ki kipi v meni ob spoznanju neizmerne božje dobrote in ljubezni, neminljivega upanja in božje obljube večnega življenja v nebesih.

Božje dobrote, ljubezni, usmiljenja in pomoči je več kot dovolj za vse ljudi.

DBP

Mesec januar je bil zelo razgiban in bogat. V pripravi na don Boskov praznik smo organizirali več srečanj in tekmovanj.

V Domu Janeza Boska je potekal Don Boskov turnir. Mladi dijaki in dijakinje so se v prostem času pomerili med seboj v številnih športnih zvrsteh in si tako popestrili sicer napore dneve študija.

29. januarja so se mladi gimnazijci udeležili zunanje slovesnosti ob don Boskovem prazniku na Rakovniku. Številnim dobrotnikom, ki so se zbrali ob don Bosku, so izrekli besede zahvale. Spregovorili so jim tudi o svoji odločitvi za šolanje na Gimnaziji Želimlje, o življenju v Domu Janeza Boska ter o svojih načrtih za prihodnost.

Višek praznovanja je bil don Boskov praznik, ko je Gimnazijo Želimlje obiskal celovški škof dr. Egon Kapellari. Srečal se je s profesorskim zborom ter obiskal vse razrede gimnazije. V prijateljskem razpoloženju je mladim dijakom in dijakinjam

odgovarjal na številna zanimiva vprašanja, obujal spomine ter razmišljal o prihodnosti Cerkve in Evrope. Znova je dokazal, da je blizu svetu mladih, saj se je kot duhovnik več let posvečal delu s študenti v Gradcu, pa tudi sedaj pogosto zahaja med mlade po šolah v svoji škofiji.

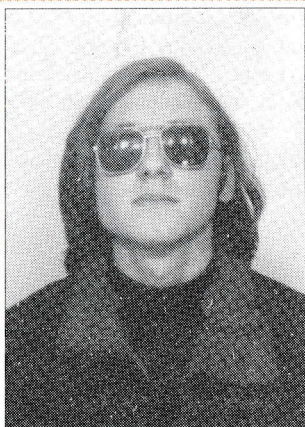
Ob slovenskem kulturnem prazniku smo tudi letos pripravili kulturni večer. Dijaki in dijakinje so uprizorili odsko delo Mesto Arbela pisatelja Alojza Rebule, letošnjega Prešernovega nagrajenca. Gost večera je bil izseljenski pisatelj Zorko Simčič, ki je spregovoril o človeku in jezikovni kulturi ter gimnazijcem podelil nagrade za najboljše spise v literarnem natečaju na temo strpnost. Prvo nagrado je prejela dijakinja Polona Dominik.

V prenovljenih prostorih gimnazije je bila hkrati odprta razstava del akademskega slikarja p. Gabrijela Humeka. Stiški opat p. dr. Anton Nadrah je ob odprtju razstave spregovoril o p. Humeku, ki je svojo duhovno bogato notranjost prelival v svet barv in likov, ki človeka vedno znova nagovarja. *ld*

MIRAN

Bojim se, da ne bom zmoget napisati, kot želite, saj nisem pisateljska duša; potrudil pa se bom. S salezijanci sem se seznanil preko Salezijskega vestnika, ki sem ga prvič dobil v roke julija 1993. Takoj se mi je priljubil s temo o Mariji Pomočnici, don Bosku, o družinah... Vznemirilo me je tudi prijazno povabilo (natisnjeno je bilo na notranji strani platnic Vestnika) k skupini Samuel, ki jo vodi g. Potočnik. Pisal sem mu in kmalu je prispel prijazen odgovor. Od takrat imava stike prek pisem. Včasih sva si bolj redno pisala, odkar pa skrbi za obnovo gimnazije v Želimljem, pa so stiki bolj redki.

Prejemam 45 izvodov Vestnika, ki ga razdelim sošolcem, prijateljem in vsem, ki so duhovne pomoči potrebni. Ponavadi jih nekaj raznosim po domovih, nekaj jih oddam pri cerkvi, po preostale pa pridejo farani kar sami. Število Vestnika name ravam še povečati.

Sodeč po obrazih, lahko sklepam, da ga radi berejo. Pogostokrat me sprašujejo, ali je že izšla nova številka. Na

upam, da ga bom nekoč dosegel.

V otroštvu so me vzgajali v krščanskem duhu, kar mi je velikokrat pomagalo, da nisem zašel na stranska pota. V osnovni šoli sem redno obiskoval verouk, zdaj pa le poredko, saj je časa veliko manj. Če se še najde čas, preberem kako knjigo (Ruanda - črna svet človeštva, Dr. Janez Janež - utrinek božje dobrote...), o njej razmišljam in se o vsebini s

SALEZIJANCI, VRNITE SE V CELJE!

moje vprašanje, ali je morda Vestnik pomanjkljiv, so odločno zatrdili, da ne. Tudi jaz ne bi mogel reči, da kaj pogrešam, zlasti, ker je več prispevkov mlajših dopisnikov. Današnja mladina premalo kritično ocenjuje današnji položaj v Sloveniji. Premalo si tudi prizadeva, da bi kaj storila v svojo korist in korist družbe.

O don Bosku sem že marsikaj slišal in prebral; tudi v Vestniku. Mislim, da bi morali vsi mladi natančneje spoznati don Boska, njegov vzgojni sistem in njegove nauke. Po mojem je to edina prihodnost za nas mlade.

Da se na kratko predstavim. Sem dijak tretjega letnika srednje šole v Celju. Maja bom star osemnajst let (na god Leopolda Mandiča). Moja "sanjska" želja je že od malega postati zdravstveni delavec;

kom pogovorim. Verska mladinska srečanja imamo vsako soboto ob petih popoldne, vodi pa jih naš priljubljeni župnik g. Anton Perger. V njegovih besedah je moč razbrati, da si močno prizadeva ohraniti bogastvo krščanske vere - ljubezen.

Poleg šole se ukvarjam še z gledališčem, športom, zbiranjem znamk, značk in dopisovanjem z vrstniki iz vse Slovenije. Izmenjujemo si izkušnje in pomagamo v težavah, poglobljamo prijateljstvo. Zelo lepo bi bilo, da bi v Celje zopet prišli salezijanci. Upam, da se bodo moje prošnje tudi uresničile. Lepo bi bilo, če bi imeli v Celju salezijski center, saj je tudi tu veliko mladine, ki se dolgočasi po raznih lokalih in ne ve, kam bi se dala.

Obilo božjega blagoslova in lep pozdrav!

IVO MIKLAVC, žpk.

*Kolomban ves zgaran,
odpravlja se v kraljestvo sanj.
Ankaran ves zaspan,
prebuja se v novi dan.*

ANKARAN

Župnija je bila ustanovljena leta 1965. Pred tem je bilo to področje oskrbovano iz Bertokov pri Kopru. Do leta 1954 (cona A in B) je spadalo pod Milje, še prej pa pod Plavje, oziroma Osp. Takrat je bilo to področje redko naseljeno; majhni zaselki, redke kmetije, ob morju zdravstvene ustanove in samostan San Nicolo, ki pa je že pred Francem Jožefom propadel; danes je turistični objekt.

Leta 1954 je to področje pripadlo Jugoslaviji. Večina domačinov se je odselila na tržaško. V izpraznjene hiše so se začasno vselevale "zanesljivi" ljudje iz vse Jugoslavije. Kakor hitro so našli stanovanje v Kopru, so se preselili tja. Po letu 1970 so hiše rasle kot gobe po dežju. Še danes se veliko gradi.

Leta 1965 je nova ustanovljena župnija Sv. Brida (Brigita Irska) štela 1.700 ljudi. Danes je to župnija Ankaran (Sv. Nikolaj) in šteje okrog 5.000 ljudi. Domačinov je manj kot en odstotek. Do leta 1984 je bila župnijska cerkev sv. Brigite, zdaj je nova, sv. Ni-

kolaja v Ankaranu. Zaradi vsega tega je župnija zelo razcefrana. Počasi se oblikujeta dve središči; ob morju Ankaran, na hribu Hrvatini. Od 5.000 ljudi je krščenih okrog 3.500. Nedeljnikov je 330. Zaenkrat je še več krstov kot pogreblov (mlade družine).

Ves verouk imamo v Ankaranu po nedeljski maši. Poučujejo katehistinje. Duhovnika se posvečava osnovnim skupinam, ki jih je devet: ŽPS, Karitas, biblični krožek, skavti, katehisti, ministranti, molitvena skupina, glasbena šola in zakonska skupina. Pastoralno delo je razgibano. Cerkveni krogi spremljajo ta način dela bolj

postrani. Večjih spodrsrljajev pa zaenkrat ni. To so posledice zadnjega vatikanskega cerkvenega zbora. Vrgel nas je v ogromno morje krščanstva, ni pa določil stil plavanja. Kristus je storil nekaj podobnega: "Pojdite po vsem svetu, učite...", to je, plavajte...

Ves verouk imamo naenkrat ob nedeljah po sveti maši. Vsak razred ima katehistinjo in sodelavko. Učilnice, deset, niso najbolj opremljene, prevelik strošek bi bil. Vsako leto nabavimo kaj novega.

S takim veroukom smo dosegli: stoodstotni obisk svete maše otrok vsaj do birmе, ki je le zadnji dve leti osemletke; občutek, da jih je veliko; marsikatera mama ali oče vendarle ostaneta pri maši, ko pripeljata otroke; birmo imamo jeseni vsake dve leti. Verouk se spontano nadaljuje brez prekinitev. Prevelika slovesnost birmе, ločena in sama zase, daje občutek: zdaj sem pa končal. Pozimi in poleti gremo na skupna bivanja. Imamo duhovni in razvedrilni program. Veliko breme nosijo katehistinje in drugi sodelavci. Osnova vsemu so zakramenti, molitev, duhovnost.

V salezijanskem svetu nismo uvrščeni med katehetske mladinske centre, čeprav delujemo tako. Ne trudimo se razvijati alternativni disko (sodoben oratorij). Ne grebemo se za veliko število kakršnih koli mladih. Župnija je odprta vsem. Ostanеjo pa le taki, ki poleg razvedrila iščejo še kaj več.

TONE CIGLAR

ZVEZDA SE JE UTRNILA

Na praznik sv. treh kraljev, 6. januarja 1995 smo se v Šmarjeti poslovili od g. Fanike Koštomaj, doma z Vinjeha Vrha, kjer je preživela 88 let; zadnjih trideset sama in še povrh na invalidskem vozičku. Bila je naša velika sodelavka in dobrotnica, saj je dobila veliko novih naročnikov Vestnika, pa tudi članov mašne zveze.

Kdo nas bo ločil od ljubezni, s katero nas ljubi Kristus" (Rim 8, 35)? Tistega, ki mu Kristus pomeni vse, kot rajni g. Fani-ki, prav nihče. Presenečeni strmimo, česa vse so ljudje zmožni, da ohranijo zvestobo. Mnogim pa je zadosti vsaka malenkost, da prelomijo zvestobo, ker jim Kristus nič ne pomeni.

Zvestih ne stre niti trpljenje niti križ niti smrt. Križi so različni po obliki in teži; vsem pa je skupno, da so nerazumljivi. In ni se mu mogoče v življenju izogniti. Križ ohromelosti, križ osamljenosti, križ invalidskega vozička in še na koncu čudnega spleta okoliščin; vse to je g. Fanika sprejela z

vero, upanjem in ljubeznijo. Križ je obrnila sebi v odrešenje in mnogim drugim, za katere je darovala dan za dnem svoje življenje.

Zato je imela bogastvo, ki ga svet ne pozna. Čeprav smo ji hoteli kako stvar narediti, pomoči, je bila ona, ki je nam dajala - imela je namreč neizmerno duhovno bogastvo. Iz sebe je izžarevala energijo. Zato tudi nismo prihajali žalovat, sočustvovat, tolažit, prihajali smo se bogati na Vinji Vrh. Iz združenja z Bogom je raslo njeno življenje.

Da bi pokazali, da je njeno življenje enakovredno drugim, smo upoštevali njeno željo: "Tu sem živela, tu bom ostala!" Skušali smo ji polepšati bivanje,

čeprav je nerada v to privolila. Ob tem smo se vsi vzgajali: bogoslovci na Rakovniku, župljani župnije Rakovnik, drugi ljudje iz sosesčine in okolice. Nikomur ni žal, da je lahko kaj storil za g. Faniko. Bila je naša velika dobrotnica, ki nas je vse duhovno bogatila.

Bila je dovzetna za znamenja, za govorico nebes. Zvezde lahko vidimo, če smo dovzetni; slepi jih tudi ponoči ne vidijo. Zaslepljeni vanje ne verujejo. Zato ne pridejo nikamor, ki vidijo samo to, kar lahko držijo. Ona je iskala resničnost, ki nosi življenje. Življenje mimo Kristusa je izgubljeno življenje. Njena zvezda vodnica je bil križ, trpljenje, samota... In se je veselila življenja. Bila je zadovoljna. Bila je srečna. Mi z vsem, kar imamo, mnogokrat nismo.

G. Fanika nam je postala trikraljevska zvezda. Jo bomo videli? Če bomo hoteli videti, bomo, in Bogu bomo hvaležni, da smo jo imeli. Bogu bomo hvaležni, da bomo v molitvi še naprej združeni. Ob njenem zgledu in priprošnji bomo tudi poskušali postati zvezda, velika zvezda - za druge, da bi bili znamenje, kot je bila ona. Da bi gledali drug drugega in videli božjo dobroto, ljubezen...

Sožalje velja vsem, ki so jo imeli radi. Zdaj nas več ne potrebuje. Zdaj je s svojim Bogom. Od njega je ne more ločiti niti smrt. Priporočimo se ji, da tudi nas ne bi ničesar ločilo od Kristusa, da bi drug drugemu bili zvezda vodnica na romanju k Bogu.

IVAN TURK

VZTRAJAJMO V MOLITVI KLJUB PREIZKUŠNJI

Po božičnih praznikih ste se mnogi oglasili kot odgovor na skupno pismo, ki ste ga vsaj nekateri dobili za božične praznike. V teh pismih je bilo precej novih prijav za molitveno združenje. Hvala vsem, ki skrbite za nove molivce. Nekateri ste tudi lepo opisali molitveno življenje v svojih župnijah in družinah.

Marsikdo mi je zaupal še kakšno radost ali pa bolečino. Tako neka molivka med drugim piše: "Našo župnijo je doletela velika žalost. Naš gospod župnik, ki smo ga imeli zelo radi, je odšel od nas in sedaj ni več v duhovniških vrstah. Posebej so žalostni in razočarani mladi, ki so sedaj nekako razdvojeni in sami ne morejo verjeti, da se je kaj takega lahko zgodilo... Fant, osmošolec, ki sanja o duhovnem poklicu, mi je potožil: 'Zelo sem razočaran... Bojim se iti v semenišče, da se tudi meni ne bi zgodilo kaj podobnega...'" In molivka konča svoje pismo: "Molimo za gospoda, ki je omagal, in posebej še za mlade, da ne izgubijo poguma, ko Gospod kliče. Življenje mora iti naprej kljub veliki preizkušnji in bolečinam."

Dragi molivci! Za vse, ki čutimo s Cerkvijo, je velika bolečina, če omaga duhovnik, redovnik ali redovnica. Zlasti to prizadene tiste fante in dekleta, ki slutijo, da jih Bog vabi v svojo službo. Vendar pa zaradi spodrsaljaja nekaterih ne smemo obupati. Tudi ti, dragi mladi prijatelji, ki čutiš, da te Bog kliče in te je dogodek v župniji močno rani, pomisli, ali Bog ne vabi prav tebe, da bi stopil na izpraznjeno mesto, podobno, kakor je Matija prevzel mesto Juda v apostolskem zboru (prim. Apd 1, 24 - 26). Ne obsojajmo, ne pohujšujmo se, ampak molimo. Zato vas, dragi molivci, vabim, da vztrajate v molitvi. Radi se udeležujte molitvenih srečanj najprej v domači župniji. Kdor pa more, naj poroma še na Kurešček, kjer bomo zopet imeli molitvena srečanja vsako tretjo soboto v mesecu, z začetkom ob 10. uri. Že sedaj vas prav lepo vabim na naše letno molitveno srečanje na Rakovnik k Mariji Pomočnici, ki bo 27. maja 1995, z začetkom ob 9. uri. Pridite z avtobusi. Z veseljem vas pričakujemo.

Postni čas, ki smo ga začeli, pa naj nam pomaga, da prenovimo in poglobimo svoje versko življenje, da bomo potem lažje podoživeli radost Gospodovega vstajenja.

Ivan Turk, Boštanj 16, 68294 Boštanj
tel.: 0608/41-006

MOLITVENI NAMENI

APRIL

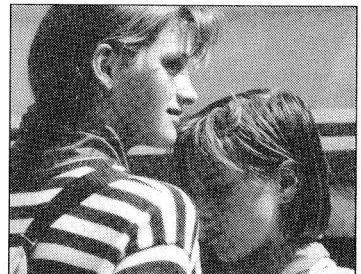
"Če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj. Hrepenite po tem, kar je zgoraj, ne po tem, kar je na zemlji" (Kol 3, 1 - 4).

Molimo, da bi mladi v velikonočnih dneh močnejše doživeli navzočnost Vstalega v Cerkvi in se zanj navdušili.

MAJ

V mesecu maju obhajamo nedeljo Dobrega pastirja. Sveti duhovniki so najbolj zanesljivo in prepričljivo znamenje, da Bog tudi danes kliče v svojo službo, v blagor Gospodove črede.

Prosimo Marijo Pomočnico za svetost duhovnikov in bogoslovcev.

K Bogu so odšli po plačilo

Mirko Perme, Kranj
Jože Hribar, Kodeljevo
Fanika Koštomaj, Vinji Vrh
Silva Lampe, Cerknica, mati duhovnika
Lenka Vimpolšek, Brežice
Alojzija Verstovšek, Brežice
Frančiška Škrjanec, Branislavci
Anica Olup, Žiče
Veronika Cerinšek, Žiče
Angela Knez, Boštanj
Jožefa Kodeh, Boštanj
Terezija Turšič, Velike Lašče

JERNEJA KOVŠČA

*Ne morem si kaj,
da se ne bi obregnila
ob letošnje mednarodno
leto strpnosti.*

*V mislih iščem besede,
ki bi sodile sem;
nestrpnost, zблиževanje
držav, vojne, belci -
črnci, taki in drugačni
verniki, svoboda,
drugačnost. Točno, tole
dvoje mi je skoraj všeč.
Kar o tem bom porabi-
la nekaj več črnila.*

EJ, DRUGAČEN SI!

Nekega dne očka in mama prvič položita v zibelko svojega otroka. "Očku je podobno, pa malo tudi mamiči itd.", ugotavljajo ljudje. Bo že držalo. Ampak ta mali človek je popolnoma sam svoj svet, nihče ne zna tako pripreti oči in brenčati kot čmrlj v očetovem naročju kot ravno on. Ker je drugačen, ker je on.

Kot kopriva hitro raste, miš mu že odnaša prve zobke, ko vztrajno trka na vrata očka in mame. Ne odpreta mu jih. Delo imata. Otrok trka in kliče, potem zajoče in utihne. Kasneje, ko je delo opravljeno, mama odpre vrata in srce... Očeta morda ni več, ker... Ja, nestrpnost med njima je bila kriva, da sta se razšla. Otrok v nekem kotu čemi. Tiho je, ker... Ja, nestrpnost v družini je kriva, da je otrok pozabljen. In ko mama odpre srce, otroka že zdavnaj ni več. Odšel je.

● Na list papirja ali na zid bo zapisal tole:

*Iskal sem nevarnosti,
čim več je bilo treba tvegati,
tem bolj privlačno je bilo.
Veselim se svoje gibčnosti,
ko sem opolnoči plezal
na tujo česnjo.
S prijatelji sem kvaril ograje
in razbijal žarnice na cestah.
Nisem mislil,
da je to kaj posebnega.*

● Ali bo s prijatelji v nekem pustem večeru zapel:

*Adijo, Oče, odhajam.
Prosim, moli zame.
Vedno sem bil
črna ovca v družini.
Preveč vina, preveč pesmi.
Ampak težko je umreti,
ko ptice pojejo pod nebom.*

Pomembni ljudje bodo dejali, da je drugačen, nekulturn, nevzgojen, objesten... Ja,

nestrpnost do njega je kriva, da ga ne bo nihče imel rad. Tudi sedemnajstletnega Primoža gledajo postrani, ker je tako živahen fant. Njegova svoboda preprosto nima meja. Prepričan je, da mu bodo zrasla krila, če se mu spodmaknejo tla pod nogami. Padci so hudi, a se jih ne boji; pri sedemnajstih umirajo samo drugi (Maurer).

Mojca, pravijo, da je drugačna. Take dolge lase menda ima. Ženske vedo povedati, da zahaja v čudno družbo. Izgibati se je treba.

Pa Jan tudi. Vedno je tako tiho. Je sicer prijazen, ko spregovoriš z njim, vendar ni zanimiv. Nekoliko drugačen je.

Izgubila bi se lahko v množici ljudi, za katere vemo povedati, da so drugačni od nas. Vsakdo od njih pa išče skrivnost, ki je onstran tega, kar vidimo, slišimo, a je v vsem navzoča. Hoče jo opredeliti, si

jo do dna razložiti in to na svoj način, ker vsakdo od nas ima svojo zgodbo.

● Kot ima tudi svojo svobodo.

Do kod? Do neskončnosti, do večnosti? Nekdo drug pa pravi, da do tam, kjer se prične tvoja svoboda, prijatelj. Matematično preprosto, življenjsko komplicirano. Vsak se želi izraziti na svoj način, a se ljudje med seboj težko razumemo. Ja, nestrpnost med nami je tista, ki tega ne dovoljuje. Ne dovolimo, da bi kdo ujel svojo svobodo, ko pove nekaj drugače, kot mi želimo, ko se želi pogovorjati, ko pleza na visoko goro, piše pesmi, ko ne ve, kam bi s svojim življenjem in išče svojo pot, ko sanja svoje sanje in mu jih ukrademo, kot jih ukrade jutro novega dne.

Ničesar nisem napisala o vojnah, rasni, verski... nestrpnosti. Take stvari bom težko reševala, saj v velikih deklaracijah o človeštvu že piše vse o svobodi, bratstvu. Tudi drugačnosti sem se lotila le z enega konca in je ne bom odpravila in prav je tako, saj konec koncev daje pestrost človeškemu rodu.

Le v ušesih mi ves čas odmevajo Njegove besede: "Ljubite se med seboj..." Pred očmi pa se mi riše podoba nekega duhovnika iz Turina, ki je pod svoje peruti sprejemal vse in jih grel s svojo ljubeznijo. Tudi grde račke. In neskončno čudovito se mi zdi, da tudi te. "Samo da ste mladi..."

● Na prvi pogled se mi zdi, da živim v okolju, kjer smo več ali manj enaki. Ko pa se v mislih sprehodim od enega do drugega, ugotovim, da je vsakdo pravzaprav drugačen. Drugačnost me sploh ne moti, celo želim si je. Pomembno pa se mi zdi zlasti to, da strpnost začnem uveljavljati naprej pri sebi.

Bojan

● Zame je drugačen tisti, ki deluje v tisti smeri, ki jo sam zavračam. Ni pa nujno, da je nekdo drugačen, če se ne vede v skladu z mojimi pričakovanji. Drugačnost me prične motiti šele takrat, ko se zaradi nje začnejo v negativno smer obračati stvari, ki mi veliko pomenijo.

Igor

● Moja svoboda sega do tam, kjer si ni potrebno delati kalupov, ampak se moja narava kaže v vsej polnosti. Danes je vse dovoljeno. Problem je le v tem, da se napake te brezmejne svobode pokažejo šele v prihodnosti, ko spoznaš, da preko določene meje človek preprosto ne more iti.

Jože

● Zame je drugačen tisti, ki ne pozna Boga, kateremu je dovoljeno vse. Drugačnost me ne moti, v moje življenje prinaša celo iskrico razmišljanja o tem, kako jaz živim kot kristjan. Sprejemaj ljudi z vsemi slabimi in dobrimi stvarmi, tako kot sprejemajo tebe drugi in prispeval boš kapljico v morje strpnosti in prijateljstva. Ampak brez kapljic morja ne bi bilo.

Darja

● Vsakdanje življenje je prepolno nestrpnosti. Že čakanje v vrsti: "Oh, kako dolgo se obira, človek božji! Le kaj dela toliko časa!" In iz malega zraste veliko. Včasih se mi zazdi, da je moja svoboda velik vzrok za nestrpnost. Če je imam preveč, drugemu omejujem možnost za njegovo drugačnost. Dobro je pomisliti, da nas drugačnost drugega lahko bogati.

Tom

DON BOSKOVA SLAVJA

Metod Pirih. Za lepo pripravljeno bogoslužje so poskrbeli dijaki Gimnazije Želimlje in mladi s Trstenika. S svojo neposrednostjo in mladostno zagnanostjo so nam pričarali domačnost. Ob njih smo mogli začutiti, da don Bosko živi in je dejavno navzoč v našem narodu.

Da pa don Bosko ni samo delal, ampak je tudi in predvsem molil, smo pokazali na njegov praznik, 31. januarja, ko je bil dan celodnevnega češčenja. Ves čas so se pred Najsvetejšim vrstile skupine: starši, mladina, sestre, starejši, birmanci, salezijanci. Dan smo sklenili z mašo, ki je bila nekakšen povzetek zadnjih dni: "Hvala ti, Bog, za don Boska, za njegovo preprostost, veselje in ljubezen."

J. D.

MURSKA SOBOTA

Ali ga poznate? Mlade je krog sebe zbiral...

V Soboti je do konca druge svetovne vojne bilo zelo dejavno salezijansko Martinišče. Prihod sester HMP je v starejših zbudil novo upanje. Mlajšim generacijam pa je vse novo. Veliko otrok srečujemo pri verouku, kjer jim damo čutiti don Boskovo misel: "Ni dovolj, da imate mlade radi, mladi to morajo občutiti."

Sobotnega oratorija se redno udeležuje okrog 40 otrok. Ves januar smo pripravljali don Boskov praznik. Don Bosko je privlačen tudi danes. Otroci z veseljem prisluhnejo kakšnemu utrinku iz njegove-

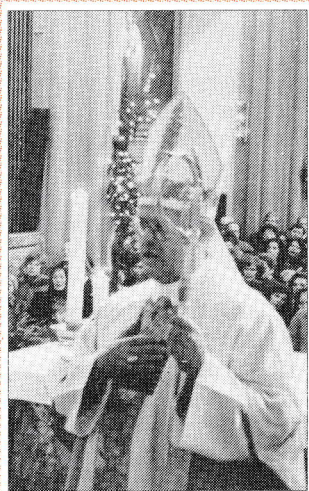
RAKOVNIK

Don Boskovo praznovanje smo začeli 27. januarja, ko je bil "parlament skupin". Zbrali smo se predstavniki vseh 30 skupin, ki delujejo v župniji, da bi se pogovorili o našem delu in o večji povezanosti med seboj in z župnijo. Zanimivo je bilo slišati, kako posamezne skupine gledajo na salezijanski mladinski center in na to, kakšno mesto naj bi imele v njem.

Sobota, 28. januarja, je potekala v znamenju don Boskovega turnirja, ki se je začel ob 9.00 v župnijski dvorani. Po skupni molitvi in obvestilih so se skupine deklet in fantov (270) iz Veržēja, Radenec, Maribora, Škocjana, Cerknice, Iga, Želimljega, Kodeljevega, Škofljice in Rakovnika odpravile proti telovadnicam, kjer so potekale tekme v košarki in odbojki. Starši in otroci iz naše župnije pa so bili povabljeni v župnijski dom, kjer so dopoldne preživeli ob igri,

popoldne pa so se vsi razdelili po skupinah. Otroci so v štirih delavnicah ustvarjali različne stvari, starši pa so si imeli precej povedati o strpnosti, saj je letos mednarodno leto strpnosti.

Nedelja, 29. januarja, je bila zadnja v mesecu in zato zunanja slovesnost praznika sv. Janeza Boska. Pri vseh mašah je bila navzoča misel na našega očeta in učitelja. Posebno močno pa je bilo poudarjeno pri propoldanski slovesnosti, ki jo je vodil koprski škof msgr.

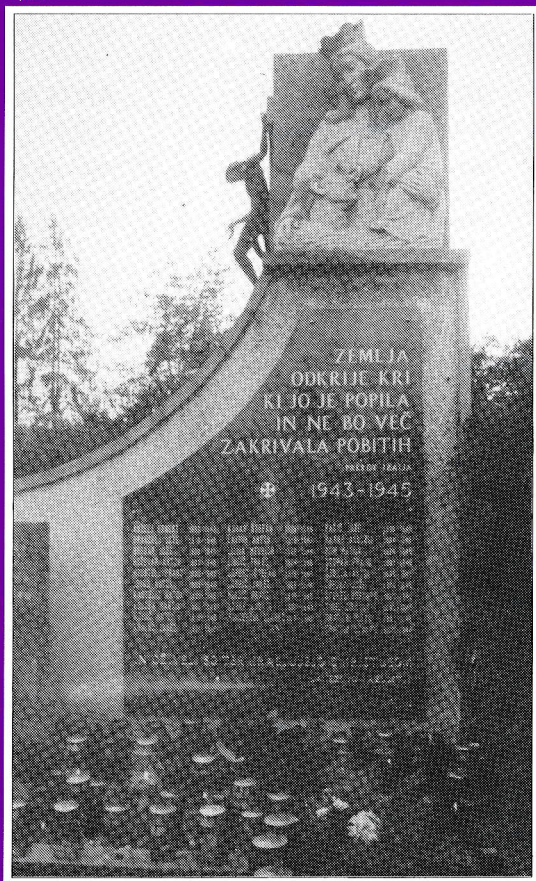
SPOMINSKA POGREBNA SVEČANOST ZA SOBRATI ŽRTVAMI VOJNE IN REVOLUCIJE

RAKOVNIK, 8. II. 1995

“V NAŠE STOLETJE SO SE VRNILI MUČENCI, POGOSTOMA NEPOZNANI, KAKOR ‘NEZNANI VOJAKI’ V VELIKI ZADEVI BOGA. KOLIKOR JE LE MOGOČE, NE SME BITI V CERKVI POZABLJENO NJIHOVO PRIČEVANJE. POTREBNO JE, DA KRAJEVNE CERKVE STORIJO VSE, DA NE BI ŠEL V ZATON SPOMIN NA TISTE, KI SO PRETRPELI MUČENIŠTVO.”

JANEZ PAVEL II.

TERTIO MILLENIO ADVENIENTE, ŠT. 37

IN OŽIVELI SO
TER
KRALJUJEJO
S KRISTUSOM

(Raz 14,4)

FRANC HRUSTELJ
BOGOSLOVEC

rojen 10.9.1920, Stenica
župnija Vitanje
salezijanec 4.8.1938 na Radni
leta 1945 je za njim
izginila sled

JANEZ KRAJNC
BOGOSLOVEC

rojen 30.7.1921, Mrzla Planina
župnija Zabukovje
salezijanec 7.10.1941
na Lisičjem
bil ubit v letu 1945

ERNEST ANŽELJ
BOGOSLOVEC

rojen 12.10.1920, Slavšina,
župnija Sv. Andraž
v Slovenskih goricah
salezijanec 3.8.1940 na Radni
umrl nasilne smrti 21.9.1943

ANTON JENKO
POMOČNIK

rojen 8.6.1923, Praprotna
Polica
župnija Velesovo
salezijanec 3.8.1940 na Radni
pogrešan od junija 1945

ŠTEFAN KUCHAR
POMOČNIK

rojen 17.8.1908, Brattonci
župnija Beltinci
salezijanec 7.4.1929
na Radni
umrl 20.12.1944 v Ljubljani

JOŽE BRANCELJ
BOGOSLOVEC

rojen 26.7.1916, Pristava
župnija Borovnica
salezijanec 9.8.1936
na Radni
umrl nasilne smrti junija 1945

ANTON KASTELIC
KLERIK

rojen 19.11.1921, Oslica
župnija Krka na Dolenjskem
salezijanec 7.10.1941
na Lisičjem
pogrešan od leta 1945

ANTON LAVRIH
POMOČNIK

rojene 8.4.1918, Gradišče
župnija Primskovo na Dol.
salezijanec 27.7.1939
na Radni
ubit pri Šentrupertu 15.10.1943

JOŽE BREGAR
POMOČNIK

rojen 9.11.1922, Dob
župnija Šentvid pri Stični
salezijanec 3.8.1940
na Radni
umrl nasilne smrti junija 1945

MARTIN KOLOŠA
KLERIK

rojen 18.10.1920, Filovci
župnija Bogojna
salezijanec 5.1.1940 na Radni
umrl 13.9.1945
v Murski Soboti

MELHIOR LILIJA
DUHOVNIK

rojen 4.1.1907, Gor. Grušovlje
župnija Šempeter v Savinji, d.
salezijanec 12.8.1925 na Radni
duhovnik 5.7.1936 v Ljubljani
bil ubit 15.11.1944 v Beli krajini

ANTON HOČEVAR
POMOČNIK

rojen 18.11.1923, Ambrus
župnija Ambrus
salezijanec 8.9.1943
na Škrljevem
pogrešan od junija 1945

ANTON KOVAČ
BOGOSLOVEC

rojen 29.12.1919, Log
župnija Boštanj
salezijanec 4.8.1938
na Radni
umrl nasilne smrti junija 1945

FRANC LINDIČ
POMOČNIK

rojen 4.10.1924, Škovec
župnija Tržišče na Dolenjskem
salezijanec 8.9.1943
na Škrljevem
pogrešan od junija 1945

ŠTEFAN LOPERT
KLERIK

rojen 1.8.1919, Dokležovje
župnija Dokležovje
salezijanec 7.10.1941 na
Lisičjem
umrl nasilne smrt junija 1945

STANKO PUNGERŠEK
BOGOSLOVEC

rojen 27.10.1916, Žusem
župnija Žusem
salezijanec 4.8.1938 na Radni
junija 1945 je za njim
izginila sled

JOŽE ŠERJAK
BOGOSLOVEC

rojen 8.6.1918, Trata
župnija Velesovo
salezijanec 4.8.1938
na Radni
izginil junija 1945

JANEZ LOTRIČ
POMOČNIK

rojen 9.12.1908, Jamnik
župnija Selca nad Škofjo Loko
salezijanec 19.1.1941
na Radni
umrl 25.5.1944 v Postojni

ALOJZIJ RAKAR
POMOČNIK

rojen 24.9.1924, Šentlovrenc
župnija Šentlovrenc pri Treb.
salezijanec 12.10.1941
na Škrljevem
bil ustreljen v Ajdovščini 7.7.1945

BERNARD ŠTUHEC
BOGOSLOVEC

rojen 5.1.1920, Kupetinci
župnija Sv. Jurij ob Ščavnici
salezijanec 4.8.1938 na Radni
umrl nasilne smrti
v letu 1945

FRANC MIKLIČ
KLERIK

rojen 24.10.1915, Trzič
župnija Struge
salezijanec 10.9.1942
na Škrljevem
umrl 19.2.1945, Latisana (Ital.)

MATIJA ROM
POMOČNIK

rojen 17.2.1924, Potoki
župnija Semič
salezijanec 7.10.1941
na Lisičjem
pogrešan od junija 1945

DOMINIK TISELJ
KLERIK

rojen 3.8.1920, Rašica
župnija Velike Lašče
salezijanec 27.7.1939
na Radni
bil likvidiran v letu 1945

LUDVIK NOVAK
DUHOVNIK

rojen 5.9.1906, Dolenje Vreme
župnija Vreme
salezijanec 10.9.1924 na Radni
duhovnik 8.7.1934 v Ljubljani
ubit 17.11.1943 v dom. kraju

FRANC STOPAR
POMOČNIK

rojen 27.3.1921, Podzavrh
župnija Boštanj ob Savi
salezijanec 27.7.1939
na Radni
leta 1945 je za njim izginila sled

MIRKO TRATNIK
BOGOSLOVEC

rojen 9.9.1921, Ljutomer
župnija Ljutomer
salezijanec 3.8.1940
na Radni
bil likvidiran v letu 1945

JOŽE PAŠIČ
KLERIK

rojen 17.3.1915, Vrtača
župnija Semič
salezijanec 3.8.1940 na Radni
junija 1945 je za njim
izginila sled

ANTON ŠEGULA
KLERIK

rojen 26.3.1923, Gerlinci
župnija Sv. Lovrenc v Slov. gor.
salezijanec 10.9.1942
na Škrljevem
umrl 25.4.1945 v Ilirski Bistrici

STANKO TRATNIK
KLERIK

rojen 26.7.1923, Ljutomer
župnija Ljutomer
salezijanec 7.10.1941
na Lisičjem
umrl 25.10.1944 pri Višnji Gori

I. EVHARISTIČNO BOGOSLUŽJE

● Zbrali smo se na svetem kraju, da bi počastili spomin na naše pokojne sobrate, ki jim je vojna vihra prerano končala življenje. Apokaliptični jezdec so zasejali ogenj, rop, požig in smrt. Ža spomladi leta 1941 smo začutili njihov strupeno žgoči dih: morali smo zapustiti zavode v Murski Soboti, Veržeu, Celju in na Radni.

● Selitve, požgane vasi, taborišča, smrt je naš pokojni bogoslovec Jože Šérjak takole občutil in jo izrazil v pesmi Ti, Gospod:

*Ti, Gospod, hodiš čez našo zemljo!
Tvoj križ nam je legel težko na ramena.
Zdaj romamo s Tabo,
od vasi do vasi,
in križ nas teži, teži...
In vsak dom, požgan, je nova boleost,
in vsak brat, izgnan v tujino brez cest,
in vsak grob, še sveže skopan,
je nova postaja naše in Tvoje poti.
In naše in Tvoje noge - stopajo v kri.
A na obzorju še vzhaja grozeča zarja
in naša zemlja je v njej kot Kalvarija.
Senca Tvojega križa čeznjo je pala,
in narod - na njej razpet - trpi...
Kdaj nagnil bo glavo - ne v smrt - v življenje;
kdaj dihnil boš čezenj: "Dopolnjeno je?"
Kdaj bo na nebu velikonočna zarja vstala?*

● Ob izidu knjige Palme mučeništva, ki opisuje žrtve vojne med vrstami slovenskih duhovnikov, bogoslovcev, redovnikov in redovnic, hočemo tudi mi salezijanci obuditi spomin na naše in vaše pokojne, mnoge od teh tudi zamolčane, ki jim ne vemo ne dneva ne kraja smrti in ne vemo, kje je njihov grob.

● POZDRAV OB ZAČETKU BOGOSLUŽJA

Dragi sobratje in spoštovani sorodniki devetindvajsetih nasilno pokončanih slovenskih salezijancev!

Pretresen in radosten, z bolečino v srcu in zmagošnjavjem v duši vas prisrčno in hvaležno pozdravljam v tem hramu Marijine materinske dobrote. Kakor Janez Evangelist gledamo tudi mi v nekakšnem preroškem videnju:

"Ko je Jagnje odtrgalo peti pečat, sem videl ob vznožju oltarja duše pomorjenih zaradi božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga bili dajali" (Raz 6, 9). Pritegnjeni smo torej v veliko območje skrivnosti, obhajati začnemo skrivnost samo, v kateri jasno spoznavamo: "Če je Bog za nas, kdo bo zoper nas? ... ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni, s katero nas ljubi Bog v Jezusu Kristusu" (Rim 8, 31. 39)!

Ob 50-letnici konca druge svetovne vojne in na kulturni dan našega naroda hočemo obhajati veliko dejanje molitve in očiščenja, sprave in upanja, ki bo v našo zgodovino vneslo resnico, v našo sedanjost upanje in v našo prihodnost krščansko in poklicno rodovitnost.

Vabim vas torej, dragi sobratje in dragi sorodniki, da se zaustavimo v veliki tihoti svojega srca in vsega svojega bitja, da bi nas mogla stvariteljska Božja moč preustvariti. Z iskrenim obžalovanjem in kesanjem, s pripravljenostjo na odpuščenje se dajmo na voljo neskončno svetemu Bogu.

● HOMILIJA

"Kdaj nagnil bo glavo - ne v smrt - v življenje?

Kdaj dihnil boš čezenj: 'Dopolnjeno je?'

Kdaj bo na nebu velikonočna zarja vstala?"

Tako se je spraševal naš nasilno pokončani sobrat bogoslovec Jože Šérjak, pesnik sonetnega

Salezijanski vestnik

Dragi bralci Salezijanskega vestnika!

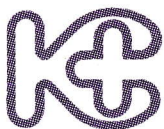
Vi ste že med tisoči tistih, ki se duhovno bogatijo iz zakladnice sv. Janeza Boska. Vestnik nas povezuje v veliko salezijansko družino, v kateri je prostora za vse, ki se na kakršen koli način želijo dejavno vključiti v življenje Cerkve: z molitvijo, žrtvijo, dobrimi deli, apostolatom ali posebnim duhovnim poklicem.

Don Bosko je hotel v boju za zmago dobrega združiti vse dobre kristjane. Velikokrat je govoril: "Ni najbolj žalostno to, da so slabi močni, ampak je najbolj žalostno to, da so neučinkoviti dobri, ker delajo nepovezani!"

Prav zaradi tega bomo skušali povezati vse, ki bi se želeli pridružiti temu duhovnemu gibanju, ki ima za cilj osebno posvečenje in pomoč mladim z dobro vzgojo. Priložena je naročilnica, ki jo lahko predložite komu, za katerega menite, da bi se nam pridružil.

Hvala vsem, ki z nami sodelujete in nam pomagate pri širjenju don Boskovega duha med našim ljudstvom. Pišite nam in nam pomagajte, da bo Vestnik še bolj Vaš.

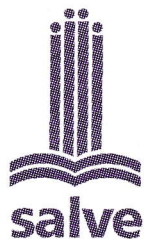
Uredništvo Salezijanskega vestnika

Salezijanski katehetski center kot izdajatelj

(Rakovniška 6, 61108 Ljubljana, tel.: 061/127-30-86)

in

Salve d.o.o. kot založnik (trgovina na Rakovniški 6)

(Rakovniška 6, 61108 Ljubljana, tel.: 061/127-30-86)

Vam priporočata iz svojega programa nekatere publikacije in izdaje.

Rafo Pinosa, **IGRAJMO SE** (Zbirka iger za mlade in stare) - 1.500 SIT

Winfried Henze, **VEROVATI JE LEPO** (Knjiga vere za mlade) - 900 SIT

Jože Pacek, **RAZMIŠLJANJE VAŠKEGA ŽUPNIKA** (Rakovniška knjižica) - 100 SIT

Vital Vider, **OH, TE TAŠČE** (Rakovniška knjižica) - 100 SIT

A. S. Snoj, **KATEHEZA O ZAKRAMENTIH** (Za globlje spoznavanje pristnega krščanstva) - 1.500 SIT

F. Halas - T. Ciglar, **JOŽEF KEREK - SLOVENSKI MISIJONAR NA KITAJSKEM** (Življenje in delo velikega misijonarja) - 1.100 SIT

Tone Ciglar, **ANDREJ MAJCEN - VIETNAMSKI DON BOSKO** (Življenje in delo velikega misijonarja) - 950 SIT

T. Ciglar - D. Lisjak, **RUANDA - ČRNA VEST ČLOVEŠTVA** (Misijonarjeva pričevanja o krvavi drami v Ruandi) - 1.200 SIT

Teresio Bosco, **DON BOSKO** (Življenjepis) 1.000 SIT

Janez Potočnik, **SLUŽIMO V VESELJU** (Gradivo za ministrantska srečanja) - 1.500 SIT

Zahtevajte katalog!

“Med pripomočki, ki bi vam jih rad posebno priporočil za večjo Božjo slavo in za zveličanje duš, je razširjanje dobrih knjig. Prav nič se ne pomišljam, ko imenujem to sredstvo božje sredstvo, ker se ga je Bog sam posluževal za prerojenje človeka.”

sv. Janez Bosko

Spoštovani prijatelji!

Morda ste med tistimi, ki bi želeli, da bi Vas šestkrat letno obiskal Salezijanski vestnik, glasilo, ki Vas bo seznanjalo s sv. Janezom Boskom, očetom in učiteljem mladine, in njegovim delom danes, predvsem v Sloveniji. Veliko vsebine je namenjene vzgojnim vprašanjem, družinam, misi-jonom, Mariji Pomočnici in temam, kako prizadevni kristjani lahko sede-lujete pri različnih oblikah zavzetega krščanstva.

Salezijanski vestnik je začel izdajati sv. Janez Bosko leta 1877. Že od leta 1904 pa izhaja tudi v slovenščini. Po svetu izhaja v 40 izdajah in v 19 jezikih. V slovenščini ga tiskamo v 9.000 izvodih.

Vsi naročniki dobivajo Salezijanski vestnik zastonj. Stroške krijamo s prostovoljnimi prispevki. Če ga želite naročiti tudi Vi, nam pošljite to naročilnico s svojim naslovom.

Lepo Vas pozdravljamo in Vam zagotavljamo molitveni spomin pri Mariji Pomočnici na Rakovniku.

Salezijanci

Iz seznama knjig naročam:

1. _____ , _____ izvodov
2. _____ , _____ izvodov
3. _____ , _____ izvodov
4. _____ , _____ izvodov
5. _____ , _____ izvodov
6. _____ , _____ izvodov
7. _____ , _____ izvodov
8. _____ , _____ izvodov

Podpis:

Salazijanski vestnik
Rakovniška 6
p.p. 4
61108 Ljubljana

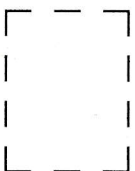
Salazijanski vestnik naroča:

Ime in priimek _____

Kraj, ulica, št. _____

Pošta _____

Število izvodov _____

Salve d.o.o. - trgovina
Rakovniška 6
p.p. 4
61108 Ljubljana

Knjige iz kataloga naroča:

Ime in priimek _____

Kraj, ulica, št. _____

Pošta _____

venca. Tako so se z njim spraševali vsi drugi, ki se jih danes spominjamo.

In mi, tu zbrani, smo jim dolžni dati odgovor. Če bi molčali, bi spregovorili kamni. Celo zemlja, ki je popila kri, tako napoveduje prerok Izaija, ne bo več zakrivala pobitih. Preprosto zato, ker niso le številke, so ljudje. Ker niso bili poklicani za smrt, marveč za življenje. Ker ne more biti zadnja beseda zgodovine sovraštvo, marveč ljubezen!

Ta evharistija in simbolni pogreb postajata za nas mogočni prečiščevalni proces ter resnično nov začetek.

Večini teh "ob vzhodu oltarja pomorjeni duš" ni nihče ob slovesu s tega sveta izrekel zahvale, ne imenoval njihovega imena z ljubeznijo, ne potočil solze slovesa. Na grob jim ni bilo mogoče zasaditi križa, tega velikega znamenja upanja in življenja, ne položiti cveta edinosti z odhajajočim in ne prižgati sveče upanja po ponovnem snidenju.

Če je Jezus jokal ob Lazarjevi smrti in je njegovo srce vzdrhtelo, ali ni prav, da se zgodi to tudi v nas?

Večini teh sobratov, ki so kot pšenična zrna padli v našo zemljo in jo napravljali duhovno rodovitno, ni nihče zapisal imena na grob, ne v knjige narodove in krščanske skupnosti. Neka nevidna sila jih je hotela imeti za izbrisane, za nerojene, za neustvarjene. Dolžni smo danes izpovedati: Bog jih je ustvaril, dal nam jih je za brate, za sobrate, za pričevalce, celo za služabnike

svetih skrivnosti. Dolžni smo se Stvarniku zahvaliti za to, da jih je tako čudovito ustvaril, dolžni smo se zahvaliti njihovim staršem, da so jih sprejeli, vzredili in vzgojili - zato danes tudi zanje molimo - dolžni smo se zahvaliti Cerkvi in naši Družbi, dolžni smo povedati vso RESNICO o njihovem zemeljskem življenju in delu; posebej smo dolžni izpovedati veliko resnico, da zdaj živijo v Bogu. Ali kakor smo napisali na ploščo na pokopališču na Žalah, ki smo jo sinoči blagoslovili: "In oživel so ter kraljujejo s Kristusom."

Mi tu zbrani nismo in ne želimo biti ne sodniki in še toliko manj maščevalci; ne želimo preklinjati teme in ne raznašati blata; naša sveta naloga je odkrivati luč, ki so jo rajni prižgali; skrbeti za vso resnico, ki nas osvobaja; sprejemati sporočilo, ki ga Bog pošilja po njihovi žrtvi. Papež Janez Pavel II. pravi v svoji zadnji okrožnici Prihajajoče tretje tisočletje: "Krajevne Cerkve morajo skrbno paziti, da se ne bi prav nič izgubilo iz pričevanja mučencev našega stoletja. Vesoljna Cerkev bo morala napraviti skrben seznam mučencev naših dni."

Skupnost, ki je izgubila čut za resnico, je izgubila čut za življenje. Po nauku sv. Pavla je cilj krščanskega življenja živeti resnico z ljubeznijo.

Predvsem pa danes obhajamo zmagoslavje ljubezni, zmagoslavje vstajenja.

"Kdo nas bo ločil od ljubezni, s katero nas ljubi Kristus? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč? Toda v

vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil" (Rim 8, 35. 37)!

In ta, ki jih je vzljubil, je dal tudi za teh devetindvajset naših sobratov svoje življenje, nam govori: "In kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče."

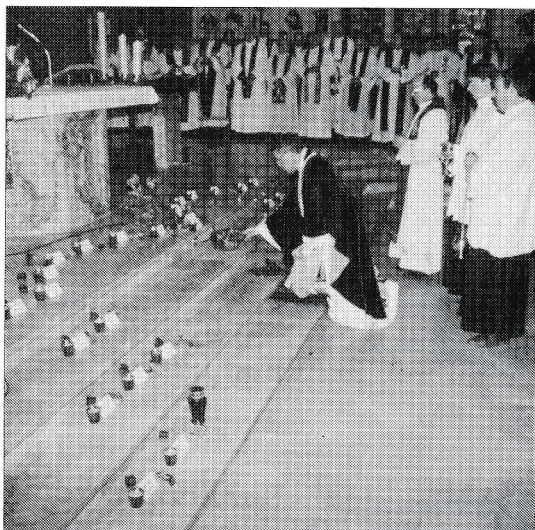
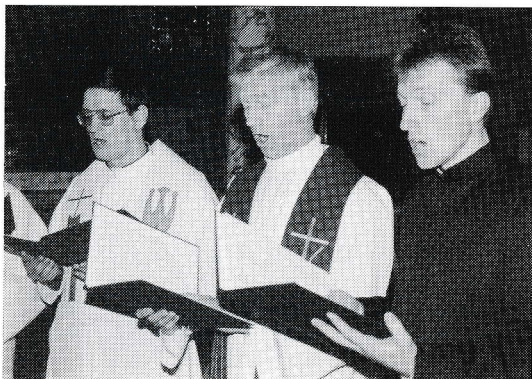
Povejte, bratje in sestre, kdo drug razen Kristusa nam more zagotoviti kaj takega? On je napravil zares iz zrn, ki so morala prežgodaj pasti v zemljo, mogočen sad.

Glejmo torej, da ne bi ob pogledu v preteklost bolj in več govorili o tistih, ki so povzročali žrtve, kakor o pričevanju žrtev samih. To bi bila izdaja Božje moči. Glejmo torej, da ob presojanju zgodovine ne bi bolj videli temo kakor pa luč, ki so jo prižigali pričevalci. To bi bila izdaja resnice. Skrbno pazimo, da se ne bi predajali bolj jezi kakor veselju, bolj črnogledju kakor upanju, bolj nemoči kakor moči, bolj brezbržnosti kakor gorečnosti.

Napijmo se danes svetlobe Božje ljubezni in luči, ki so jih rajni prižgali s svojim pričevanjem. Vprašajmo se, ali primerno in dostojno nadaljujemo njihovo delo in poslanstvo, ali zaupamo v njihovo priprošnjo, ali skrbimo za tolikšno poklicno rodovitnost: pomislimo, koliko mladih salezijancev!

Polni resnično svetega zanosa zaupno prosimo Gospoda zgodovine, da bi to jubilejno leto konca druge svetovne vojne našemu narodu prineslo resnicoljubnost, pravičnost in spravo. Priprava svetega leta spreobrnjenje, obisk svetega očeta pa edinost. Trdno smemo upati, da je mučeniško pričevanje naših 29 sobratov zagotovilo za vse to.

Praznujmo torej sveto zmagoslavje, ki ga je napovedal don Bosko. Naša inšpektorialna skupnost je prečiščena v krvi. Naj poslej v polnosti oživi in odseva nebeško lepoto.

1 ZA DAROVANJE (PRINAŠAJO)

KRUH IN VINO

Pšenično zrno mladih življenj, zmletih v viharju vojne, je postalo kruh za Gospoda. Sprejmi ga, Gospod, kot si sprejel njihovo mlado življenje. Hoteli so delati z don Boskom za mlade, jim deliti kruh življenja in božje besede, pa ti je bilo bolj tako všeč. Z vinom, ki ga boš spremenil v svojo kri, pa ti darujemo vse pretrgane upe in pričakovanja, ki smo jih salezijanci in njihovi domači polagali vanje.

KNJIGO PALME MUČENIŠTVA

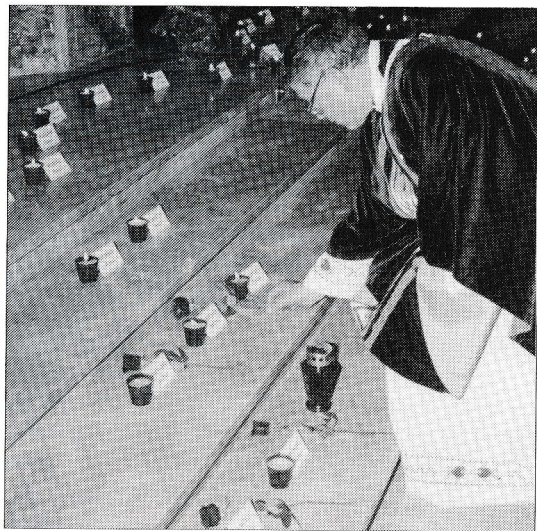
Prinašamo ti knjigo Palme mučeništva, ki popisuje žrtve vojne med vrstami duhovnikov, bogoslovcev in redovnikov. Kri mučencev je seme novih kristjanov. Naj iz te njihove žrtve vzkijejo novi duhovni poklici za našo mladino.

PRST S TEHARSKEGA IN ROŠKEGA GROBIŠČA

Gospod, prinašamo ti prst z naših grobišč, Teharij in Roga, ki je popila njihovo kri. Vsuli jo bomo na simboličen grob na našem pokopališču. Naj ta prst prekrije njihove grobove, v nas pa pokrije vsako sled sovraštva in maščevalnosti.

CVETJE

V cvetu let so morali končati svoje življenje. Srca so bila polna ljubezni do mladine. Z don Boskom so hodili po trnovi poti odpovedi, a ni jim bilo mar žrtve, saj se je vsaka žrtev spremenila v vrtnico ljubezni in veselja. Marija je hodila pred njimi, Jezus jih je čakal na koncu poti.

II. SIMBOLNI POKOP

Sredi leta 1945 je med tolikimi tisoči slovenskih fantov in mož dalo življenje za vero in domovino tudi 29 salezijanskih sobratov: dva duhovnika - Ludvik Novak in Melhior Lilija, 27 mladih sobratov - 7 bogoslovcev, 10 klerikov - gimnazijcev in 10 sobratov laikov. Vsa Slovenija je postala Doberdob - slovenskih fantov grob. Domovina pod Triglavom je jokala za očeti, brati in sinovi, pomorjenimi brez sodbe, obrambe, pravice do groba, imena in zgodovinskega spomina. Čakali

smo, kdaj bodo zapeli novo mašo, kdaj bodo laiki kot mojstri in vzgojitelji zastavili svoje moči za mlade vajence in obrtnike. Pa kakor da se je vdrla zemlja pod njihovimi nogami.

SPOŠTOVANI!

Udeležili smo se evharistične daritve, zdaj pa se bomo v molitvi po petdesetih letih spoštljivo poslovili od naših dragih rajnih sobratov in vaših sorodnikov. Pri krstu so postali božji otroci, pri Gospodovi mizi so bili tolikokrat okrepečani, z redovnimi zaobljubami so se pridružili številni družini don Boskovih sinov. Njihova nasilna smrt nas je močno prizadela. Toda v veri upamo, da pokojni živijo v Bogu, ki nas je ustvaril zase in ki more edini uresničiti naše najgloblje hrepenenje. Naše poslednje slovo naj bo izraz naše ljubezni. Upamo, da jih bomo nekoč veseli in prijateljsko objali v nebesih, kjer ni več smrti, ampak mir in veselje v Kristusovi ljubezni.

V znamenje simbolnega pogreba naših dragih rajnih gorijo svečke pred oltarjem. Blagoslovili bomo zemljo s Teharij in iz Kočevskega Roga, k vsaki svečki pa položili vrtnico, znamenje ljubezni in trpljenja naših dragih rajnih.

MOLIMO.

Gospod Jezus Kristus, ti si tri dni počival v grobu in s tem posvetil grobove vseh, ki vate verujejo. Blagoslovi to zemljo in cvetje. Milostno podeli, naj telesa pokojnih salezijancev mirno počivajo v vseh neznanih grobovih slovenske zemlje. Ti sam, ki si že vstal in živiš, jih boš obudil in razsvetlil, da bodo gledali večno luč v nebesih, kjer živiš in kraljuješ vekomaj.

III. RECITAL

- Pomlad je tistega leta prinesla smrt v tisoče slovenskih domov. Vseposvoda je pomlad razkladala svoje bogastvo, pri nas pa se je tričetrt ljudi ognilo v žalost.
- Doma pa matere in sestre, ki čakajo, njihovih sinov in bratov, njihovih mož pa od nikoder ni.

UTRINKI IN SPOMINI

Glejte, kako umira pravični. Čeprav se je v maju vse dogajalo v skrivnosti temačnih gozdov in kraških brezen, pa se je ohranila ta ali ona kratka vest.

- Vemo, kako je eden naših salezijancev v Kočevskem breznu bodril fante: "Fantje, danes je prva sobota, danes nam bo Marija podelila obhajilo v nebesih!"
- Pred jamo v zapuščenih hrastniških rudnikih so ostali še trije ali štirje; naš sobrat je začel glasno moliti rožni venec. Marija jim je bila največja tolažba v zadnji uri in jih povedla v Jezusov objem.
- Ko je oktobra 1944 mlad klerik stal na straži, je od nekje priletela krogla in ga zadela naravnost v žilo nad srcem. Z obema rokama se je zagrabil za srce, se vzpel v zrak in zaklical: "Moj Bog!" in omahnil mrtev. Zemlja je popila njegovo kri.
- Kakšni talenti so izkervavili! V teh mladih dušah in glavah so se skrivali pesniki, pisatelji, glasbeni-

ki, predvsem pa veseli salezijanci, ki bi stopili pred mlade in jim po don Boskovih sledeh kazali pot v pošteno življenje brez greha in žalosti.

Brez zagrenjenosti zaradi rane smrti; vodila jih je vera v tisto Jezusovo besedo: Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene preganjali..., zakaj veliko je vaše plačilo v nebesih.

Ponavljali so se prizori iz prvih časov krščanstva, ko so besne množice zahtevale smrt kristjanov. Rimski cirkusi so odmevali od krikov krvi željnih množic. Cesar je s palcem desne roke, obrnjenim navzdol, izrekal obsodbo: na smrt, pred zveri.

Kristjani pa, zbrani v molitvi, s pogledom uprtim v nebo, napravijo še zadnji častni krog po cirkuški areni.

Louis De Rillé
MUČENCI V ARENI

*O Bog, o neskončni, vsemogočni,
poljublja nas bližnje smrti dih,
o, naj v boju bomo tem odločni,
zate vtrgaj se zandji vzdih!
Napočil je čas naše slave,
tja v večnost njen doni odmev,
napočil čas je naše zmage,
to večne je prostosti spev.
O Bog, neskončni, vsemogočni,
poljublja nas bližnje smrti dih.
O, naj v boju bomo tem odločni,
zate vtrgaj se zadnji vzdih!
Krvavi naj teko studenci!
Naj mučijo nam zdaj telo,
zate večni Bog!
Blestijo že se venci, odpira, bratje,
odpira se nebo!*

Kdor bo šel na pokopališče, bo bral na plošči, posvečeni vojnim žrtvam, kar je prerok Izaija zapisal šest sto let pred Kristusom: "Zemlja odkrije kri, ki jo je popila, in ne bo več zakrivala pobitih" (Iz 26, 21).

Jagnjetova kri, ki je njihovo kri sprejela v svojo, jim je dala novo življenje, ki ga ne bo konca.

Apostol Janez je zapisal v knjigi Razodetja: "In smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več." Zato bomo pod imeni žrtev brali Janezove besede: "In oživeli so in kraljujejo v Kristusom na veke" (Raz 14, 4).

Zato vemo: "V nebesih sem dom, tam Jezus krono da, tam je moj pravi dom, tam večno srečen bom" (A. M. Slomšek).

Pripravil Stane Okorn

ga bogatega življenja in se s tem najbolj bogatijo sami. V oratoriju so otroci tako navdušeno prepevali pesmi don Bosku v čast, uprizorili začetek don Boskovega delovanja z Jernejem Garellijem. V tem času nas je obiskala s. Brigita Zelič, predstojnica HMP, ki nas je še bolj navdušila, da bi vsi skupaj: otroci, mladi in sestre živeli v iskrenem veselju, ljubezni do Boga in do bližnjega, kakor nas je učil svetnik mladih sv. Janez Bosko. *sestre HMP iz Sobote*

TRSTENIK

Don Boskov duh živi tudi na Gorenjskem v zavetju pod Storžičem. Velikega vzgojitelja don Boska smo se spomnili pri maši; ubrano je pel otroški zbor, ki šteje že 18 pevk. Bogoslužje so oplešali birmanci s sodelovanjem. Voditelj bogoslužja je osvetljeval pomembna področja preventivnega sistema. Pomembna je naša notranja naravnost na dobro, ki jo lahko zaživimo, če jo hočemo.

Marko Ušeničnik

MARIBOR

Ob prazniku župnijskega zavetnika sv. Janeza Boska smo se župljani zbrali v nedeljo, 29. januarja, k občestvenemu

bogoslužju, ki ga je vodil gospod kanonik Viljem Pangerl. Ob otroški pesmi, zbrani molitvi, spodbudnem nagovoru, razmišljanjih in stisku roke smo poglobili povezanost z don Boskom, s prijatelji in z Bogom. Po maši smo se zbrali ob pecivu, čaju in kavi k družabnemu klepetu kot prvi kristjani k agapi.

Praznovanje smo nadaljevali ob skupnem veselem popoldnevu s pesmijo, kvizi, igrkami,

plesom - bil je pravi župnijski oratorij velikih in majhnih. Don Bosko je gotovo ponosen na nas, da je naš zavetnik, saj je vsejal dobro seme, ki bo obrodilo stoteri sad.

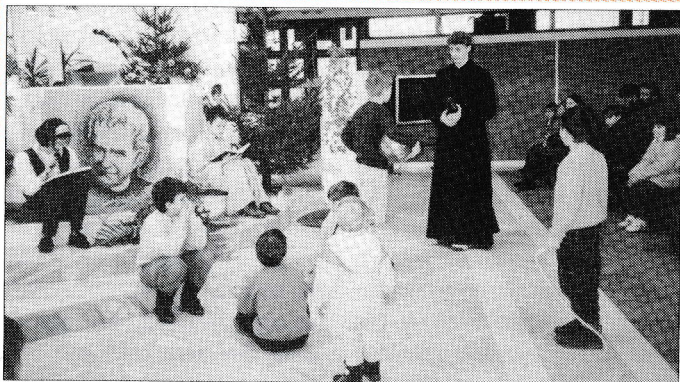
RADENCI

Praznovanje nekoliko drugače

V čem je bila drugačnost? V tem, da se je priprava, ali kar praznovanje, raztegnilo na več vikendov. Tri sobotne večere v januarju so se zvrstila predavanja za mladino: Pozitivne in negativne strani rock glasbe, Za zdravo življenje - problem alkoholizma in Ljubezen ne pozna meja.

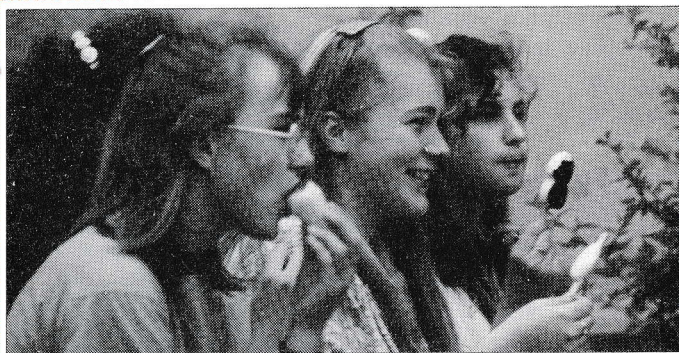
Samo praznovanje don Boska smo imeli v nedeljo, 29. januarja. S kratkimi prizori so otroci in mladina nakazali don Boskove sanje in srečanje z Mihcem Magonejem. S petjem in glasbo so še bolj popestrili slavlje. Kdor pa je želel več, si je lahko ogledal v popoldanskih in večernih urah tudi film o don Boskovem življenju. In bilo je lepo... Tako postaja sv. Janez Bosko veliki prijatelj tudi naše mladine.

J. T.

CIRIL SLAPŠAK

S ČIGAVO GLAVO
PRAVZAPRAV MISLIJO

Navadno je tako, da pravi pogovor steče ob kakem neformalnem srečanju v dvojce, trojce. Pri mladinski skupini sicer lahko pripraviš neko tematiko, vendar tam le s težavo izrazijo svoje mnenje. Gledajo predvsem na to, kaj drugi mislijo. Radi se skrijejo za skupino, za skupno mišljenje, da se lahko potem branijo z izgovorom: "Saj vsi tako mislijo!"

Tokrat je bilo res čisto neformalno. Med tremi najstnicami. V nobeni zvezi z mladinskimi verskimi srečanji. Dekleta so bila v tako živahnem pogovoru, da sem se jim skoraj neopazno prikradel. Ena je malce pokimala v pozdrav, druga je nadaljevala s svojim pripovedovanjem, kakor da me preprosto ni opazila. Ker jih razen ene nisem poznal, le po videzu, sem se že hotel oddaljiti. Očitno so se že precej oddaljile od začetne debate. Iz pogovora nisem mogel razbrati, za kaj gre. Bolj tako, zaradi izgovora, sem se jim vrnil z vpra-

šanjem: "A smem vedeti, četo ni skrivnost, kaj imate tako zanimivega na tapeti?" "Oh nič posebnega! Začele smo sicer s tem, o čemer se zadnje čase govori tudi po televiziji in so nekateri, tako sem slišala, tudi podpisovali. Gre za tisti porodniški dopust ali kaj?" je razložila ena. "Ampak zdaj smo že drugje!" "Potem vas ne bom motil!" "Ne, saj nič ne motiš. Zaradi nas lahko ostaneš!" In sem res ostal. Včasih radovednost niti ni napačna.

Najbolj zgovorna je vztrajno nadaljevala drobiti misli. Na koncu so vse vprek govorile o tem, do kdaj smejo biti ob

vikendih zunaj, kam navadno gredo, kakšne težave glede dovoljenja imajo s starši, s čim se izgovarjajo, če se ne držijo dogovorjenega časa itd. Potem pa ena izmed njih izstrelila: "E, punce, kaj bi naredila vaša mama, če bi ji povedala, da si noseča? Jaz sem si že rekla, da jo bom enkrat s tem prestrašila!" "Jaz mislim, da bi bilo dobro oba malce prestrašiti", jo je dopolnila druga. "Ti nisi še nikoli na kaj takega pomislila?" je prva silila v tretjo. "Ne pride v poštev." "Kako, ne pride v poštev? Kaj pa veš, kaj se ti lahko zgodi?!" "Sem rekla, da ne pride v poštev!" "Kako, ne pride v poštev. Kaj se ta starih tako bojiš? Misliš, da se to tebi ne more zgoditi?"

Nekaj časa je bila mučna tišina. Potem pa je odločno odgovorila: "Misim, da ne pride v poštev, ker jaz tako hočem! Meni se ne more kaj takega zgoditi." "A veš, kaj mi je rekla moja mami, ko sva se nekoč pogovarjali? Rekla mi je: 'Punca, delaj, kar češ, jaz ne mislim hoditi za tabo, samo glej, da se mi ne prikažeš s kašnim otrokom!'" "Tvoja mami pa je zelo široka. Jo nič ne zanima, kaj takole v prostem času počneš?" je bila radovedna druga. "Kaj posebnega ne. Vpraša že, kje sem bila, kaj smo počeli, kdaj sem prišla domov, kakšna družba je bila... Drugače pa ne. Edino to mi stalno naroča, da naj se dovolj oblečem, da sicer lahko staknem kakšno bolezen. Super mamó imam!" "Kaj pa

oče?" "Oh, z očetom ni težav. Njega se še lažje obrne. Kar je dobre volje, reče: 'Punca, mlada si. Zdaj uživaj, ko si še mlada! Mi smo tudi. Ko boš imela družino, ne bo več te možnosti.' Jaz sploh ne vem, če se bom odločila za družino." "Kaj pa boš?" "Jaz imam rada svobodo. Da bi se vezala na nekega moškega, pa na otroke?... Kaj jaz vem. Morda bom kdaj pozneje mislila drugače. Zdaj mislim tako." "In če bi slučajno zanosila?" "To pa danes res ni noben problem. Se pač rešiš. Saj tako tudi druge delajo!" "Jaz tudi ne vem, če ne bi v takem primeru naredila kaj podobnega. Moja mami mi stalno govori: 'Prvo je šola in kruh. Drugo pride pozneje. Če si boš kaj nakopala, ne računaj na naju. Bolje, da se nama sploh ne prikažeš pred oči. Najina naloga je, da te spraviva h kruhu. Nočeva sitnosti zaradi kakšnih tvojih neumnosti. Toliko da veš! To najino podjetje nama pobere ves čas. Jaz pa tudi ne mislim biti tvoja služkinja!' Saj končno imata prav. Oba sta še zelo vitalna." "In ti? Kaj bi ti naredila?" "Saj sem že povedala, da ne pride v poštev." "Dobro, ne pride v poštev. Kaj bi pa naredila, če bi vendarle prišlo? Vzemimo, da bi prišlo." "Kaj? Imela bi ga!" "Koga? Otroka?!" "Ja, koga pa!" "Si nora? Kaj pa šola? Maturo imamo šele drugo leto." "Če ga lomiš, moraš za to sprejeti tudi odgovornost. Moji doma stalno pravijo: 'Ne mislimo za tabo vohljati. Dovolj si stara,

da veš, kaj je prav in kaj narobe. Za svoja dejanja boš morala sprejeti tudi odgovornost. Ne moreva ti več ukazovati. Svetujeva pa ti še vedno lahko. In ti tudi bova. Zmeraj se lahko obrneš na naju! Bolelo pa bi naju, če bi delala nekaj, kar je v nasprotju, ne samo z najimim prepričanjem in pogledom na svet, ampak tudi s tem, kar je proti človeškemu dostojanstvu.'" Nastala je mučna tišina. Potem je najbolj zgovorna povzela: "Pa bi tvoji sprejeli otroka?" "Čudno! Normalno, da bi!" Bilo je konec debate. Po krajšem premoru so začele drobiti druge vsakdanje nepomembne stvari.

Po eni strani človek občuduje te mlade ljudi, kako odprto se pogovarjajo o tako pomembnih življenjskih odločitvah. Pravzaprav bi težko rekli, da so to njihove odločitve ali sad njihovega razmišljanja. Ta pogovor ali debata je jasen odsev življenjskih pogledov njihovih staršev. V prvem primeru so starši sila svobodnjaško usmerjeni, lahko bi rekli, da brez starševske odgovornosti. Iz odgovorov je razbrati, da so navzoče tri "vrednote", če temu lahko tako rečemo: naj uživa, dokler je še mlada, naj se pazi otroka in naj gleda, da se ne prehladi. Kam lahko tako gledanje pripelje mladega človeka, dobro vemo. V tej družini ni drugega načela kot: "Duša moja, jej in pij in bodi dobre volje!" Prav malo jim je mar, kako se njihov otrok pripravljala na življenje. Nobene odgo-

vornosti ni v njih, razen "da ne bi bilo kasnih sitnosti". In tako gledanje, brez ciljev, prihodnosti, načrtov, je dandanes močno navzoče. Kaj bo to dekle lako dalo svoji družini, če jo bo imelo, ne vem.

V drugem primeru pa so starši v strahu, da ne bi maturirala in doštudirala. Dekle očitno ni kaj veliko razmišljalo o raznih moralnih vrednotah, ki oblikujejo človeka. Preprosto pritruje svojim staršem, da je najpomembnejše priti do poklica in da je to najvišja vrednota. Jasno, podjetniki so. Drugega tudi ne vidijo kot ekonomske vrednote. Zato se lahko druge prezre ali potepta. In vendar je poklic samo ena od vrednot, ki še ne naredi človeka. Kje je tu vzgoja za celostno odgovornost!? Končno, kaj ni vsem znan refren staršev: Uči se, uči se! Drugo ni važno!

Mislim, da se v tretjem primeru starši veliko pogovarjajo z dekletom. Dekletu je jasna posledičnost takega ali drugačnega ravnanja. Vrednote, ki jih zagovarja, so že postale njena last. Niso več samo "pobožne" želje njenih staršev. Odtod tudi odločnost. Jasno ji je, kaj hoče.

Dandanes je problem vzgoje premajhna ali celo nikakršna ponudba vrednot staršev oziroma vzgojiteljev. In še te so tako prikazane mlademu človeku, da jih ne vidi kot vrednote. Če za starše niso vrednote, kako bodo potem za njihove otroke! Vzgoja brez vrednot sploh ni vzgoja. In tako smo spet pri družini, šolstvu itd.

DANICA SENICA

Mudimo se pri družini Senica v župniji Rečica ob Savinji, kjer sta starša položila v toplo gnezdo sedem otrok: Marijo (po materi), Roziko, Martino, Janeza (po očetu), Danico, Marka in Barbaro.

“V času, ko smo odraščali, je bilo to precej nenavadno, kajti marsikje so se bali še enih lačnih ust več, ker potem ne bi mogli dajati otrokom vsega, kar bi si zaželeli.”

TOPLO SENIČJE GNEZDO

Letos mineva trideset let, odkar sta stebra naše družine z vezjo zaupanja in ljubezni sklenila roki in se darovala drug drugemu. Hkrati mineva že petnajsto leto, odkar smo pri nas zibali; vse se je spremenilo, še posebno, ko so pričeli ptički odletavati iz gnezda.”

Dve “senički”, Rozika in Marija, sta odrščali v bližnje Nazarje h klarisam, kjer sta sedaj s. M. Regina in s. M. Mira. Kako je prišlo do tega? Rozika se je navdušila na duhovnih vajah. “Rekla je, da bo kar ušla od doma, če bi ji branili. Toda starša sta razumela njeno poklicanost. Poudarila sta, da so ji vrata doma vedno odprta, če bi spoznala, da se ni prav odločila. Sestre in brata sploh nismo bili zadovoljni z njenim odhodom. Najhujši nasprotnik je bila Marija, ki je komentirala sestrin

odhod kot norost in izjavila, da se bo ‘naša nuna’ slej ko prej spametovala.” Pa se je po letu in pol res spametovala, in sicer “naša ‘upornica’, ki je sledila Roziki in se ji pridružila na poti uboštva, pokorščine, klavzure in čistosti. Kmalu se je pokazalo, da je odločitev dozorela v njenem srcu in da jo je Bog poklical tja, kjer želi, da se mu daruje.

V družini se zavedamo, da je njuna žrtev velika milost tudi za vse nas, tako sorodnike kot prijatelje, znance in župljane, kajti v molitvi sta z nami povezani podnevi n ponoči.” Obe sta že izpovedali večne zaobljube pri klarisah, kar je “dovolj veliko zagotovilo, da jima nikoli ne bo žal, da sta ste odzvali klicu ljubezni”.

Med drugim se živo spominjajo poplav, ko jim je plaz skoraj odnesel novo, še

ne dokončano hišo. “Že prej, še bolj silno pa takrat, se je vnela želja, da bi ob novem domu postavili kapelico. Brat Janez se je navdušeno lotil dela in jo zidal iz kamnja, streho pa sta izdelala skupaj z očetom. Kapelo smo posvetili Božji in naši Materi Mariji, ki bo varovala naše domovanje in povezovala družino z molitvijo, še posebno v Marijinem mesecu.

Njej in Bogu velja tudi zahvala nas otrok, da sta nas oče in mama sprejela, podarila topel dom in darovala vse žrtve in odpovedi, ki sta jih zmogla v močni veri. Naša mama je v mladosti premišljevala tudi o redovniškem poklicu, vendar je vesela, da jo je Bog vodil po drugi poti in je tako lahko pripomogla k temu, da je skupnost sester klaris bogatejša za dve rožici iz naših logov.”

Msgr. METOD PIRIH, škof

NAJODLIČNEJŠI MED VZGOJITELJI

Duhovni pisatelji se strinjajo v oceni, da je verjetno sv. Janez Bosko največja osebnost v cerkveni zgodovini XIX. stoletja. Papež Pij XI. ga je leta 1934 razglasil za svetnika in povedal, da se pri don Bosku naravnega ne da razumeti brez nadnaravnega, človeško ne ločiti od božjega in vsakdanjega od nebeškega. Največ svojih sil in darov je posvetil vzgoji moške mladine in v ta namen ustanovil družbo salezijancev.

Njegova metoda dela je bila vesela ljubezen. Nadvse rad je imel svojo mladino, vneto je ljubil Boga in Marijo, zato je bil vedno vesel, tudi v težkih trenutkih. Vzgojitelj, tako pravi don Bosko, ne sme biti nikoli razburjen. V duši ne sme biti razburjenja, v očeh ne zaničevanja in ne sramotilne besede na jeziku. Z veselo potrpežljivostjo je mogoče doseči veliko več kakor z grobo besedo in jezo.

Ko vzgajamo mlade, bodisi starši svoje otroke bodisi vzgojitelji tiste, ki so nam zaupani, nikoli ne pozabimo, da je vzgoja tudi Božje delo. Ko

bi starši in vzgojitelji več molili za svoje otroke in vzgojitelji za svoje gojence, bi veliko lažje in bolje vzgajali. Pri nas pa se del javnosti krčevito upira že verskemu pouku v šoli, kaj šele, da bi kdo mislil na kakšno molitev.

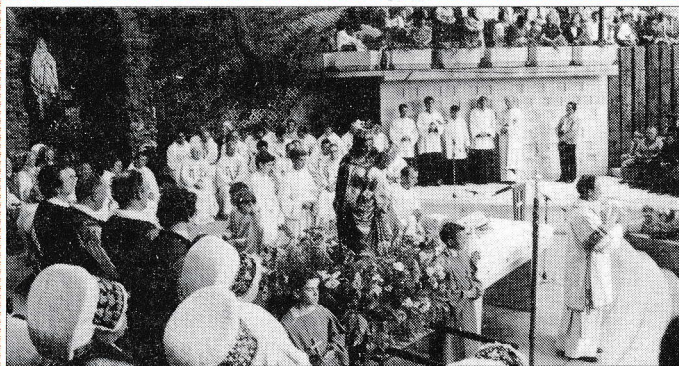
Dragi starši, kako mnogi želite spremembe na šolskem področju, kažete s tem, ko svoje mlade prijavljate za cerkvene gimnazije v Želimljem, Šentvidu ter Vipavi. Prosilcev je toliko, da ni mogoče vseh spre-

jeti. Odgovornost za dobro, za drugačno vzgojo po naših šolah in vzgojnih ustanovah, nosimo vsi, ne le škofje in duhovniki, ampak predvsem starši. Zato vas tudi spodbujam in prosim, dragi starši, da bi se prav vi s svojo spoštljivo besedo, napisano ali izgovorjeno, zavzeli na odgovornih mestih in pri odgovornih ljudeh, da bo vzgoja po naših šolah drugačna, kakor je bila v minulih 50 letih.

Današnji svetnik je bil zares podoben Jezusu, ki je sprejemal otroke, se z njimi pogovarjal, jih blagoslavljal in dajal za zgled odraslim. Jezus je povedal tudi, da kdor sprejme otroka v njegovem imenu, sprejme njega samega. Gre za dvojno sprejetje. Najprej s strani zakoncev, ko otrokom posredujejo življenje; to je zelo odgovorno. Kaj nam pomaga nova, samostojna država Slovenija, če pa izumiramo? Drugič sprejmemo otroka kot kristjana, ko mu omogočimo krst in krščansko vzgojo. S krščenim otrokom pride v hišo novo Božje svetišče. Ni pa dovolj le poskrbeti za zakramente, ampak je treba pri krščanski vzgoji z besedo, z zgledom, s stalnim izobraževanjem in na druge načine tudi sodelovati.

Prosim sv. Janeza Boska, da bi tudi mi vsi dobro vzgajali naš mladi rod v zrele človeške osebnosti in za svetnike z Božjo in medsebojno pomočjo.

(iz homilije msgr. Metoda Piriha na praznik sv. Janeza Boska na Rakovniku 1995)

PRIČAKOVANI

Rakovniško svetišče Marije Pomočnice je duhovno središče vseh članov salezijanske družine in vseh Marijinih častilcev. Srce don Boskovih ustanov in vsega njegovega dela je bila turinska bazilika Marije Pomočnice. V to je don Bosko položil vso ljubezen svojega srca.

● Znamenja navzočnosti

Številna znamenja v rakovniškem svetišču pričajo, da se je Marija tudi tu razodevala kot čudežna Pomočnica. Verniki so ji izkazovali veliko ljubezen in zaupanje, saj je svetišče samo zraslo kot otipljiv dokaz te ljubezni slovenskih vernikov. Mnogi verniki so doživeli, da Bog po Marijini priprošnji uslišuje prošnje svojih otrok.

● Romarski shodi

V svetišču so trije veliki letni romarski shodi. Prvi je zadnja nedeljo v januarju, ko obhajamo god sv. Janeza Boska,

ustanovitelja salezijancev. Drugi, pomladanski, je na nedeljo po 24. maju, slovesno praznovanje Marije Pomočnice. V soboto pred to nedeljo je shod molivcev za duhovne poklice. Tretji je na nedeljo po 8. septembru, praznik posvetitve svetišča Marije Pomočnice.

● Zadnje nedelje

Ob spontanih obiskih poznamo tudi organizirana srečanja. Taka so vsako zadnjo nedeljo v mesecu, ko imamo ob 14.30 ob mesečnem romarskem shodu vsi priložnost

za osebno in skupno molitev, za zakrament sprave, za mašo in nagovor.

● Dobrodošli

Vabimo vas, da se sami ali v skupinah oglasite v svetišču za krajši ali daljši čas. Lahko se zaustavite mimogrede; posebej če vas pot vodi skozi Ljubljano, to ni težko. Tudi za avtobuse je ob svetišču dovolj prostora. Če se želite zaustaviti za dalj časa, vam lahko pripravimo bogoslužje, oskrbimo spovednike in drugo, kar bi hoteli, da bi se duhovno okrepili. Za otroke in mladih lahko pripravimo tudi posebne programe.

● V svetišču narave

Vabljeni tudi k lurški kape-li, ki je v neposredni bližini svetišča (200 m), v zelenem zavetju Golovca; primeren prostor za prijeten oddih, molitev in tudi prireditve.

Vse informacije dobite na naslovu:

Svetišče Marije Pomočnice
Rakovniška 6 p.p. 4
61108 Ljubljana
Tel.: 061/127-30-28

"Častite Marijo, to vsem priporočam. V nebesih veliko premore. Njen božji Sin ji podeli, karkoli ga prosi. Govorim vam iz lastne izkušnje in vam na vso moč priporočam, moj nasvet naj se vam vtisne globoko v srce, kličite pogosto na pomoč Marijo z besedami: žMarija, Pomočnica kristjanov, prosi za nas!"

sv. Janez Bosko

IZ KNJIGE RAD VAS IMAM

MARIJA VZGOJITELJICA

Marija je živa navzočnost, ki prežema vse don Boskovo življenje in delo. Don Bosku Marija ni samo predmet pobožnosti, marveč resničnost "vsenavzočnosti". Njen kip na pročelju Oratorija je kot "mogočna obramba", ki stoji na straži, da prebivalce zavaruje pred sovražnim zalezovanjem hudega duha. Vsi, ki so prišli v Oratorij, so čutili posebno Marijino navzočnost, ki so jo čudežni dogodki nešteto krat potrdili.

Lemoyne pravi: "Med Marijo in don Boskom je moral biti neki dogovor." Nekaj o povezanosti don Boska z Marijo zvemo iz besed, ki jih je mati Marjeta izrekla na dan sinove preobleke. Dejala mu je: "Ko si prišel na svet, sem te posvetila preblaženi Devici Mariji; ko si odhajal v šole, sem ti priporočala pobožnost do te naše dobre Matere. Sedaj ti pa naročam, da bodi ves njen. Hodi s tistimi, ki ljubijo Marijo. Če boš postal duhovnik, zmeraj priporočaj in širi Marijino čiščenje."

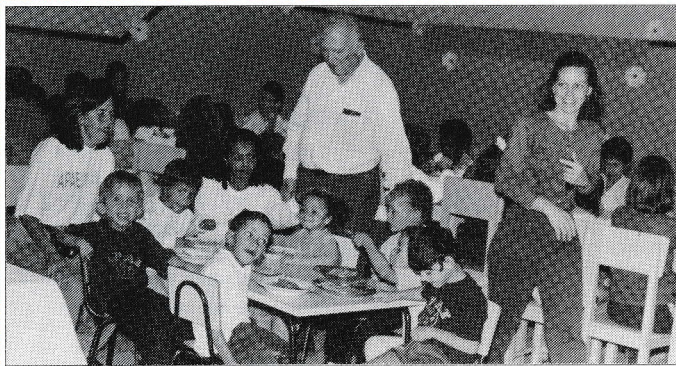
Don Bosko je vedno ostal Marijin. Brezmadežni je hotel podariti tudi vse fante. V njegovi delovni sobi je bila njena podoba, ob kateri so nastajali vsi njegovi načrti. Slovesna

razglasitev dogme o Brezmadežni (8. XII. 1854) je bila za don Boska svojevrstno zmago slavlje. Še isti večer se je pred Marijinim oltarjem v Oratoriju zgodilo nekaj zelo pomembnega. Dominik Savio, novinec v Oratoriju, je po don Boskovem nasvetu z obnovitvijo sklepov prvega obhajila svoje življenje posvetil Mariji. Ponovno je obljubil: "Moja prijatelja bosta Jezus in Marija. Rajši umreti kakor grešiti!" Vemo, da Dominik Savio predstavlja najsvetejše jedro don Boskovega vzgojnega dela. Don Bosko mu je svetoval: "Prosi Marijo, naj ti pri Bogu izprosi milost, da boš postal svet." Da bi k svetosti pomagal tudi svojim tovarišem, je Dominik ustanovil družbico (skupino) Brezmadežne, ki je postala šola prvih salezijancev. V njej so se vzgajali številni salezijanski rodovi vse do današnjih dni.

Praznik Brezmadežne je v don Boskovi vzgojni in pastoralni dejavnosti ostal najpomembnejši praznik. Don Bosko je sebe in svoje delo posvetil Brezmadežni. Papež Pij IX. v razglasitvenem odloku pravi, da je bila Marija "obvarovana vsakega greha, torej odrešena na najodličnejši

način". Prav to dejstvo je zelo pomembno za preventivni vzgojni sistem, kjer ni cilj zdraviti, ampak obvarovati. Marija je bila najboljši zgled za to, kar je hotel don Bosko doseči pri svojih fantih: obvarovati jih greha in jim privzgojiti svetost. Zato don Bosko pravi: "Pobožnost do Marije je velika prednost krščanskega življenja. K Jezusu skoraj ni mogoče priti drugače kot po Mariji."

Marija je zgled vseh kreposti, ki si jih mora privzgojiti dober kristjan. Krščanstvo ni v zraku. Življenje Jezusa Kristusa živimo po vzoru tistih, ki so se Kristusu najbolj približali. V tem pa je Marija na prvem mestu. "Ljubite, častite Marijo in ji služite. Ne samo, da ne bo nihče, ki je častil to Mater, pogubljen, ampak lahko pričakuje veliko plačilo," spodbuja don Bosko. Dominiku Saviu je bila ob smrti prav pobožnost do Marije največja tolažba in vir nezlomljivega upanja. Kdor se zgleduje po Mariji, varno stopa po poti kreposti. "Ne moremo (po)grešiti, ker nas vodi Marija!", govori don Bosko. "Ljubezen, pobožnost in čistost so tri kraljice, ki so vedno skupaj; druga brez druge ne morejo obstajati." Vse te kreposti na poseben način krasijo Marijino življenje. "Čistost je krepost, ki je Marijinemu srcu najljubša." Ob Mariji se ne naučimo biti samo dobri, ampak tudi sveti kristjani. Marija pa ni samo zgled, ampak tudi najmočnejša priprošnjica.

IZ BRAZILIJE SE OGLAŠAJO:**Pri 82-letih...**

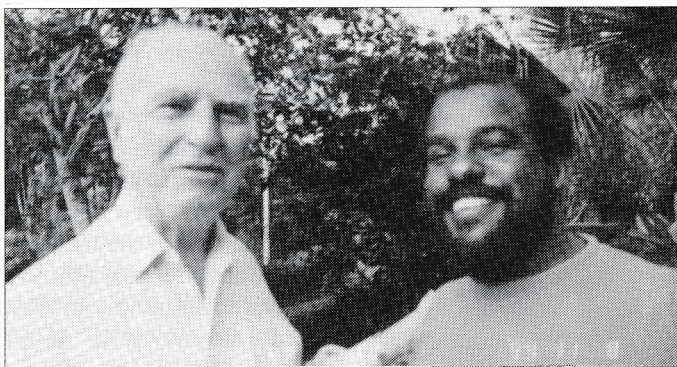
Prečastiti gospod inšpektor!
Srčno se Vam zahvalim za Vaše božično pismo. V pismu je precej zelo zanimivih stvari in novic. Pa škoda, da so nekatere za nas "tujce" malo razumljive; govorite o diaspori in o Albaniji, kakor da je slovenska inšpektorija sv. Cirila in Metoda tako obsežna kot ves Balkan. V tem smislu smo slovenski salezijanski misijonarji po Ameriki, Afriki in Aziji pravi udje slovenske inšpektorije. To je pa res imenitno. Aprila bom dopolnil 82 let, pa še vedno nisem zaslužil pokoja. Kot univerzitetnega profesorja so

me res upokojili proti moji volji, na župniji sv. Janeza Boska pa še vedno redno pomagam. Ustanovo APAE za prizadete revne otroke še vedno vodim osebno, četudi imam izvrstne sodelavce in sotrudnike.

Ker s tem, kar se vidi, lepše povemo, kot s tem, kar napišemo, Vam prilagam nekaj fotografij o mojem delovanju kot starem misijonarju.

Ker s tem, kar se vidi, lepše povemo, kot s tem, kar napišemo, Vam prilagam nekaj fotografij o mojem delovanju kot starem misijonarju.

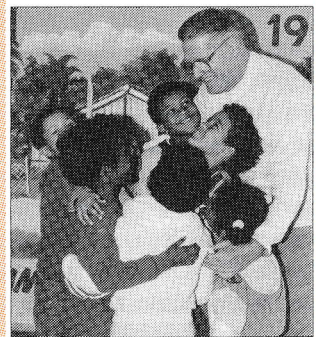
Voščim Vam vsega dobrega in srčno pozdravljam.
Alojz Zver
Praça Dom Helvécio 88
Caixa Postal 3
36300-000 Sao Joao del-Rei
MG - Brasil

Iz don Boskovega mesta

Spoštovani gospod!

Pošiljam Vam nekaj fotografij iz mojega misijona. Hvala za sporočilo o pomoči. Občudujem Vaše delo, ki me spodbuja.

Leta 1996 želim priti v domovino, da bi med domačimi

ljudmi in sobratih praznoval zlato mašo. To so moje želje, to bi si rad izprosil od nebeškega Očeta.

Ne zamerite mi, če več ne pišem. Odšel sem star osem let in beseda več ne teče gladko. Na vsak način hočejo prevesti knjigo o meni v italijansko in španščino. Pri tem me vodi samo misijonska misel.

Prisrčno Vas pozdravljam in se priporočam v molitev, ki jo zelo potrebujem, da bo moja ljubezen takšna, kot jo je imel do malih Jezus.

Prisrčno Vas pozdravlja misijonar

Ernest Saksida
Cidade Dom Bosco
Rua Dom Aquino 2462
79300 Corumba (M.G.)
Brasil

To je Božji blagoslov...

Danes (12. XII. 1994) je bil tukaj prvi uradni dan vpisovanja novih učencev in tistih, ki nimajo popravnih izpitov. Nekaj izrednega se nam je zgodilo, kar se v tem zavodu ni zgodilo že veliko let: prišlo se jih je vpisat 77. To je znamenje, da bo število učencev za prihodnje leto zagotovo naraslo za več kot 100, tako da lahko pričakujemo vseh čez 650. To je Božji blagoslov, čeprav vemo, da bodo s tem narasle tudi skrbi in težave. Pa Marija, ki jih je privedla v to hišo, bo poskrbela zanje in za nas, ki smo orodje v njenih rokah, včasih prav slabo in krhko, včasih celo topo, pa kot je rekla M. Mazzarello, naj ona popravi, kar me naredimo narobe. Sama sem globoko prepričana v to resnico. Tolikokrat vidimo, kako Bog piše prav po vijugastih črtah.

Danes nas je obiskal škof. Jaz sem že letos tajnica pokrajinske redovne konference. Škof pa je prišel, da bi me pridobil za koordinacijo škofijske mladinske pastorale. Je težko in zahteva veliko vztrajnosti, potrpežljivosti, povrh vsega pa še mnogi duhovniki ne podpirajo te pastorale. Tako se je sklenil bogat dan milosti. Jutri bodo spet kake nove stvari. Izročimo ga Gospodu, ker on najboljše ve, kako je prav.

Vsem vroč brazilski pozdrav.
s. Agata Kociper
Patron M.
Rua Ir. Capelli 41
Porto Velho (RO) Brasil

IZ INDIJE:

**63-let
misijonskega dela**

Jaz se kljub 88 letom in 63 letom misijonskega dela še kar dobro počutim. Hvala za Salezijanski vestnik, ki je vedno bolj zanimiv.

Veseli me, da v Sloveniji sestre HMP dobro napredujete; upam, da bo Bog še vzbujal nove poklice. Tukaj jih je, hvala Bogu, četudi manj kot prej, še kar, tako da bodo nadaljevale misijonsko delo;

število mladine narašča, manjka pa prostor. Mislim, da ne bom več obiskala domovine. Je že precej časa, kar nisem dobila novic. Prilagam fotografijo z učiteljicami v Bandelu, kjer je okrog 2.000 učenek in lepo število katoličanov.

V molitev se vam priporoča vdana

s. Terezija Medvešek HMP
Auxilium Convent
10 P. K. Guha Road
Dum Dum - 700 028
Calcuta, India

Na novem misijonu

Mogoče sem Vam že pisal, da sva z duhovnikom domačinom junija 1994 zečela nov misijon v neki zelo raztreseni vasi. Tu je veliko kristjanov, ki so bili spreobrnjeni še za časa Portugalske. Župnijska cerkev je oddaljena od nas 2 km in je stara 350 let.

Misijon je namenjen posebno mladini, ki je zelo zanemarjena. Večina ni končala šole in se potepa naokrog. So zelo veseli, da se lahko izučijo kake obrti in tako pridejo do zaslu-

žka, ker so kmetije majhne in ne morejo vseh zaposliti. Zaenkrat smo v barakah; tako delavnica, mladinski dom in naše stanovanje, vse podobno vaši drvarnici na Rakovniku, ki je nasproti gradu. Upam, da bomo kmalu dobili sredstva za zidavo; potem se bo že kdo dobil, da bo tukaj delal.

Z bratskimi pozdravi
Ludvik Zabret.

Don Bosco Crafts Institute
Carcol, Loutolim
Goa - 403 718
India

SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE

Za nami je prvi mesec novega leta. Začeli smo ga z željo, da bi bilo blagoslovljeno in uspešno.

Hvala vsem, ki ste nam pisali za praznične dneve, zlasti še tistim, ki ste nam poleg voščila namenili besedo vzpodbude in vsestranske podpore, ki nam jo zagotavljate tudi v prihodnje. Prijetno je živeti in delati v zavesti, da v delu za mlade nisi sam. Vsako vaše pismo, vsak vaš spomin nam pomeni dragoceno spodbudo in nov zagon. Tega bomo tudi v letošnjem letu močno potrebovali.

Mesec januar je bil zelo pester in bogat. V pripravi na don Boskov praznik smo organizirali več srečanj in tekmovanj, o čemer lahko berete na drugih straneh Vestnika.

Za četrtošolce je bil to tudi čas poizkusne mature. Letošnji maturanti - prvi na Gimnaziji Želimlje - so lahko živo začutili, kolikšno mero znanja se pričakuje od njih ob koncu gimnazijskega študija.

Bliža se mesec marec in tudi letos bomo v pripravi na novo šolsko leto, tako kot druge šole, organizirali dva informativna dneva (10. in 11. marca). Osmošolcem in njihovim staršem bomo odprli vrata naše ustanove in jih seznanili z značilnostmi šolanja na naši gimnaziji ter bivanja v Domu Janeza Boska. Vabimo vas, da seznanimate s to možnostjo šolanja vse, ki naše šole še ne poznajo.

Vsem, ki ste dobrohotno sprejeli naše vabilo in svoj certifikat podarili naši ustanovi, se iskreno zahvaljujemo. Tistim, ki nam pišete, da ste prepozno

izvedeli za to možnost in ste svoj certifikat že vložili v katero od investicijskih družb, sporočamo, da to še vedno lahko storite in nam ga podarite. Potrebno je izpolniti dva obrazca, s čimer svoje lastništvo nad vloženimi delnicami prenesete na naš naslov. Če želite

se vas bo v svojih molitvah spominjala, dokler bo obstajala.

Zima se odmika in poletje ni več daleč. To bo čas, ko naj bi zopet zastavili delo in nadaljevali z dograditvijo Doma Janeza Boska ter z gradnjo prepotrebne telovadnice. Lokacijsko dovoljenje je že izdano. Sedaj vneto pripravljamo podrobne načrte in druge dokumente za izdajo gradbenega dovoljenja.

Če Bog hoče, se godijo tudi čudeži. Toda Bog jih navadno ne dela brez sodelovanja človeka. Tako je bilo v času don Boska, tako je tudi danes. Vem, da ste mnogi pripravljeni velikodušno podpreti to, kar bi danes storil don Bosko v svoji brezmejni ljubezni do mladine. V tem zaupanju delamo in načrtujemo. Kakor se vas še posebej spominjamo in po vaših namenih opravljamo sveto mašo vsakega zadnjega dne v mesecu,

torej tudi na ta način podpreti naše delo, nam sporočite svoj naslov, da vam pošljemo potrebne listine ali vas obiščemo na domu. S tem dejanjem postanete trajni dobrotniki naše ustanove, ki vam zagotavlja, da

ob spominu svetega Janeza Boska, tako vam tudi v prihodnje zagotavljamo svoj vsakodnevni duhovni spomin. Vse, kar dobrega namenite za nas, pa naj se vam v življenju stotero pomnoži. Lojze Dobravec

V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE STE DO 15. 2. 1995 DAROVALI:

Ambrožič A., Andrejašič M., Anžlovar A., Anžlovar M. A., Anžlovar J., Anžlovar D., Baloh M., Bobek V., Bohminka, Božič Z., Breclj M., Brodarič M. (2x), Burger A., Čimerman I., Čampa I., Čampa M., Čeferin M., Dejak, Demšar A., Dobnik A., Dobravec M., Dolensek V. J. (4x), Drobežl, družina Bogatec, družina Cvar, družina Čelik, družina Japelj, družina Kapus, družina Košmrlj, družina Orel, družina Rigler, družina Rus, družina Štuler, družina Vodičar, družina Vodnik, družina Vrtnik, Fahnoga M., Ferčak A., Ferenčak M., Ferjancič F., Flegar M., Fučka L., Gabor A., Gabrovšek V., Galin M., Gorše M., Grašič N., Grčar T. (2x), Hren P., Hribar J., Hribernik P. (2x), Hudina A., Jakič F., Jakša J., Jelinčič R., Jerič M., Jeršin D., Jurca K., Ivancič in V., Kač M. in N., Kavčnik A., Kadičnik S., Knez J., Kokalj F., Kociper Š., Kocijan M., Kosi M., Kosi M., Košak M., Krančan H., Kranj M. (3x), Kugovnič R. (2x), Kuhar A. in M., Kuralt M., Legat A. (2x), Levstek M., Marinič J., Markun A., Marolt A., Marolt M., Marolt N., Marolt J. in T., Marolt P., Mencin D., Meško C., Mihelčič M., Miklič M., Močnik F., Mrgole A., Mrzel S., Mrzel, Mulec M., N.N., N.N. Ljubljana, N.N. Kranj, N.N. po J. Jenku, Novak A., Novak I. in Nežka, Novak S., Pajk R., Pipan M., Pejha O., Perušek M., Peterca A., Peternel F., Petrič M., Pezdirc P., P.M. (2x), Pirkler O., Plahutnik P., Pleškovc J., Podjed M., Ramovš M., Ravnikar A., Razboršek D., Reven N., Ribič M., Rode J., Rozman T. (2x), Sajko A., Schmid-Semrl L., Skubic J., Skubic F., Smole F., Skomšek M. (2x), Stanovnik M., Strle M., Šerbal A., Škrabec J., Špan A., Šraj A., Šteblaj J., Štern I., Švigel J., Švigelj M., Stefančič, Štuhec F., Tacer M., Tašič F., Terglav F., Terseglav T. N., Tomazin H., Tomažič M., Urbanc C., Urbanc M., Urleb T., Valjavec P., Vehovec P., Vergelj M., Vesel S., Vidmar F., Vode J., Vodopivec L., Zadravec T., Zalaznik V., Zelenc N., Zelič K., Zmet V., Zore R., Zrimšek B., Zupan F., Zupančič M., Žebavec M., Žibert A. (2x), Žuraj M. in več neimenovanih dobrotnikov, molivcev za duhovne poklice oz. bralcev Salezijanskega vestnika.

Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog vam povrni.

KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE?

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Tolarska sredstva: Salezijanski zavod, Želimlje 46, 61292 Ig pri Ljubljani. Štev. žiro računa: 50100-620-133 sklic na štev.: 05 1010115-1580175 Nova Ljubljanska banka d.d.

Devizna sredstva: Salezijanski inspektorat, Rakovniška 6, Ljubljana, Konto Nr. 50100-620-133-99921/0 Nova Ljubljanska banka d.d., Trg revolucije 2, Ljubljana, Slovenija

Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

SILVA LAMPE

* 29. XII. 1915 - + 24. XII. 1994

Rajna mama Silva se je rodila urarju Lovku v Cerknici. Otroštvo je preživljala še s tremi brati in dvema sestrama. Brat Mirko je šel študirat za duhovnika. Silva pa je pomagala mami in skrbela za mlajša brata in sestro, ko so veliko prezgodaj izgubili očeta. Skrb za druge ji je zato vse življenje ostala v krvi. Rada se je vključila v orlovski organizaciji in v Društvu krščanskih deklet v vsako akcijo.

Kmalu po bratovi novi maši je šla z njim v Dalmacijo, da bi mu gospodinjala in skrbela zanj. Ker je zbolela za malarijo, se je morala posloviti od brata in od Dalmacije. Z Nacetom Lampetom sta ustanovila družino. Nesreče pa so se kar vrstile. Utonil je brat Mirko, prišla je vojna in revolucija. Z možem sta bila zaprta v Šentvidu; dolgo nista vedela drug za drugega. Mlajši brat je bil ubit v Teharjih. Sestra se je šele po štirih letih uspela oglasiti iz begunstva.

To je bila Kalvarija za mlado ženo, ki pa se je z možem Nacetom veselila otrok: Metoda, Jožka in Marjance, ki jima jih je Bog zaupal. Kljub pomanjkanju sta jim dajala vse potrebno, predvsem pa ljubezen in dobro versko vzgojo. V posebno veselje ji je bila Metodova nova maša leta 1970. In poslej je spet s srcem in dušo živela za sinovo duhovniško delo. Z začetkom gradnje cerkve v Grahovem se je odprla nova stran v njenem življenju; sedaj je vsa zaživela za to cerkev. Še nekaj je zaznamovalo njeno življenje: skoraj 25 let je bila varuška mnogim otrokom iz raznih družin.

S smrtjo je prenehala skrbeti za druge, ljubiti pa ne. Pri Bogu bosta z možem Nacetom še vedno z ljubeznijo spremljala vse, ki sta jih imela v življenju rada.

m.l.

JOŽE HRIBAR

Jože Hribar, bivši salezijanski gojenec, rakovniški oratorijaneec, rezbar in izdelovalec spominkov ter nabožnih predmetov, je umrl na Kodeljevem v Ljubljani. Vedno je bil ponosen, da je bil rakovniški oratorijaneec in se je rad spominjal dni na Rakovniku, kamor je še s Kodeljevega vedno rad zahajal. Bog mu bodi bogat plačnik.

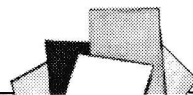
FANIKA KOŠTOMAJ

Fanika Koštomaj, doma z Vinjega Vrha nad Šmarjeto na Dolenjskem, je ena tistih skromnih duš, ki je nismo veliko videvali, pa je storila toliko dobrega. Čeprav osamljena in na invalidskem vozičku, je bila prizadevna članica salezijanske družine: za bralce Salezijanskega vestnika in za člane mašne zveze je pridobila toliko novih članov kot najbrž nihče. Z molitvenim spominom se ji skušajmo oddolžiti za njeno velikodušno dobroto. Prosimo Gospoda, naj nam pošlje novih velikodušnih sodelavcev.

ANTON PAVLIČ

V ponedeljek, 13. II. 1995, smo se na kranskem pokopališču poslovili od prof. Antona Pavliča. Ob kranskem dekanu, ki je pogreb vodil, se nas je zbralo še dvajset duhovnikov, v glavnem redovniških. Prišli smo se mu zahvaliti za njegovo delo za Cerkev: frančiškanski predstavniki za sodelovanje na duhovnem področju, salezijanci za večletno poučevanje v Srednji verski šoli v Želimljem, vsi omenjeni pa skupaj s cistercijani za opravljeno strokovno delo v naših knjižnicah. Pri zahvali je bila najbolj poudarjena profesorjeva globoka krščanska duhovna podoba.

-av

Spoštovani g. Tone!

Prosim Vas, da mi oprostite, ko sem tako pozna s svojo pisavo. Prepričana sem, da ste imeli čez praznike veliko dela; jaz pa želim, da se še z mano pomudite nekaj minut. Lepo se Vam zahvalim za Vestnik, ki mi ga tako redno pošiljate. Sem Vam že pisala, da se nahajam v domu počitka; dolgčas mi je. Moje delo je molitev, Družina in Vestnik.

Ne morem se dosti Bogu zahvaliti za dobrote, ki mi jih delil, da še vidim brati in pisati. Pred dvema letoma sem imela zlomljeno desno roko po padcu, pa vendar se me je Bog usmilil, da še pišem, malo bolj slabo, saj se mi bliža v aprilu 88. leto. Bog bodi zahvaljen za ta dar.

Vzredila sem devet zdravih otrok, ki me tudi zdaj radi obiskujejo. Imeli smo 15 ha lepega posestva, ali na žalost me nima nihče streči doma. Kako je to danes žalostno, ko ni posestvo nič vredno, jaz se pa le tega zavedam, da kruh na zemlji raste. Treba je zemljo z veseljem obdelati in Boga prositi za njegov blagoslov. To je pri nas napravil komunizem, da je otroke odvalil od dela, pa starše ubogati. Moram se pohvaliti, da sem jih jaz še pravi čas rodila in vzgojila. Bodi Bog zahvaljen!

Treba bo končati. Prosim, da mi oprostite, ker Vas nadlegujem s tako slabo pisavo. Sprejmite najlepše pozdrave od salezijanske sotrudnice

Matilde.

Častiti gospod Tone!

Bog lonaj za poslano vizitko, pri kateri pa ni sodeloval samo božji Duh, kakor pri ledeni roži na oknu, tu je bila poleg tudi človeška roka. Nobene take še nisem imel, zato bo to lep spomin, ki pa mi je v poslani knjigi Ruanda - črna vest človeštva natočil tudi grenko pijačo.

Kako je mogoče, da v XX. stoletju ne moremo k pameti? Kje piše zgodovina, da bi se zverli med seboj tako trgale in mrcvarile kot to dela človek, ki je razumno bitje, pa se tako spozabi?! Je potem kaj čudnega, če ob molitvi žalostnega dela rožnega venca vidimo našega Odrešenika, ki poti krvavi pot ob spominu na to, kakšno dediščino je Kajn zapustil človeškemu rodu?!

Kako čudovito izstopajo tu slovenski misijonarji in misijonarki. Božji poslanci Slovenije! Gosпода Danila - že doma utrjen od burje - tudi vihar ne premakne. Ve, kdo ga je poslal in vanj zaupa - sicer ne bi vzdržal. Kaj pomeni tak angel varuh med sirotami, mi ne vemo, vedo pa oni sami, komu naj zaupajo. To so svetle zvezde na slovenskem nebu, poslance v tolažbo in pomoč Ruandi. Hvala Bogu!

Pozdrav od Martina.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem se Vam za Vaš trud, da nam pošiljate Vestnik! Zelo je zanimivo branje. Vsak najde v njem branje zase: o družini, mladi zase ali pa starejši tudi. Bog daj, da bi lepe besede ostale v naših srcih in obrodile sad.

Lepo Vas in vse v uredništvu pozdravlja Zvonka z družino in mama Šuštarč.

Spoštovani!

Moram se Vam zahvaliti za Vestnik, ker vse naročnice komaj čakajo, da jim ga prinesem. Zato se Vam zahvalim v svojem imenu in v imenu drugih, ki jim ga prinašam. Še bomo molile, dokler bomo živi. Zahvalim se Vam tudi ze lepo knjigo Ruanda - črna vest človeštva, ki jo z veseljem berem in jo bom dala še drugim, ko preberem. Zelo je lepa ali žalostna, kaj trpijo misijonarji in drugi ljudje.

Vas prav lepo pozdravljam.

Ivanka Matušič

Spoštovani g. Ciglar!

Sporočam Vam, da sem prejela knjigo Ruanda - črna vest človeštva, ki ste mi jo pred kratkim poslali. Prav lepo se Vam zahvaljujem zanj. Z zanimanjem sem jo prebrala, čeprav me je bilo kar groza ob takih pobojih, ki so se dogajali. Kdaj bodo ljudje spoznali, da se z nasiljem ne da rešiti ničesar?

Še enkrat hvala in lepo pozdravljeni.

Marija Lukan

Spoštovani gospod!

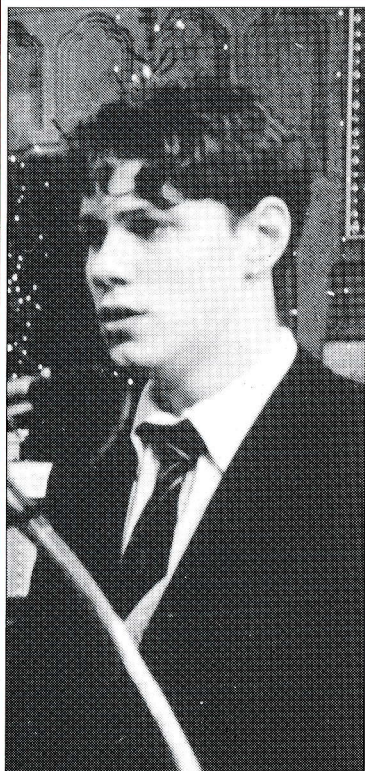
Ker se ne znam izraziti z besedami na glas, bi se Vam rada v pismu zahvalila za vso dobroto in skrb, ki ste jo posvetili naši g. Faniki. Oprostite, ker si nisem zapomnila Vašega imena.

Vi ste ji dali tolažbo in moč, da je s tako potpečljivostjo in veseljem prenašala svoje težko življenje. Nudili ste ji toliko lepih trenutkov, ki jih je doživljala v raznih izletih, potovanjih, razstavah, romanjih, predvsem pa srečanjih z drugimi invalidi. Kadarkoli smo jo obiskali, žal je bilo to prepovedko, je s takim navdušenjem in veseljem pripovedovala, kaj vse je doživela. To ji je dajalo moč in pogum, da je pozabila na bolečine in grenko življenje. Veselila se je vsakega srečanja z Vami. Znali ste jo potolažiti in ji vliti upanje in vero v Boga.

Nudili ste ji pomoč v delu, materialu in jo tolažili, ko je bila nesrečna. Fanika je živela iz vere. V njej je našla ves smisel svojega življenja. Ko sem jo poslušala, kako ona doživlja srečanja z Bogom v cerkvenih obredih, sem spoznala, da je ona pravzaprav srečna. Imela je dobre, zelo dobre ljudi okrog sebe, ki so ji znali prisluhniti in jo tolažiti, če je bilo potrebno. V Vas je imela najboljšega prijatelja in to jo je držalo pokonci.

Zato Vam iz srca želimo še veliko zdravja, da bi še naprej pomagali pomoči potrebnim.

Hvaležna družina Gajski.

Te kliče Bog...? še je čas, da mu odgovoriš

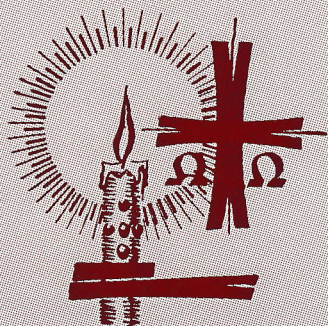
- Se zaradi različnih okoliščin v življenju nisi odločil za poklic, ki te veseli?
- Obiskuješ šolo, študij, ki ne izpolnjuje tvojih želja, pričakanj?
- Že opravljaš poklic, za katerega čutiš, da ni tvoj?

Bogu posvečeno življenje vključuje vse življenjske ideale in njihove uresničitve, upošteva sposobnosti, starost, značaje. Informacije o različnih redovih ter njihovi duhovnosti, poslanstvu, raznih družbah apostolskega življenja, delu in življenju duhovnika na župniji, o misijonih, posvečenem življenju v svetu...

...lahko dobiš osebno, po pošti, telefonu.

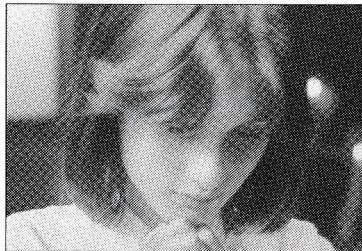

Janez Žabot
Mladinski dom Kodeljevo
Ob Ljubljanci 34
61110 Ljubljana, p.p. 74
Tel.: 061/140-21-02

"Mir vam bodi!
Kaj ste preplašeni
in zakaj se vam oglašajo
dvomi v srcu"

(Lk 24, 36.38)?

Salezijanski koledar

*Če verujemo,
da je Kristus z nami na naši življenjski poti,
kako potem ne bi bili potolaženi!
Naj vas vse velikončna skrivnost tako prepoji,
da boste iz Kristusove navzočnosti
črpali moči za nezlomljivo vero,
upanje in ljubezen
in boste znamenje njegovega miru
temu nemirnemu svetu.*

Uredništvo

marec

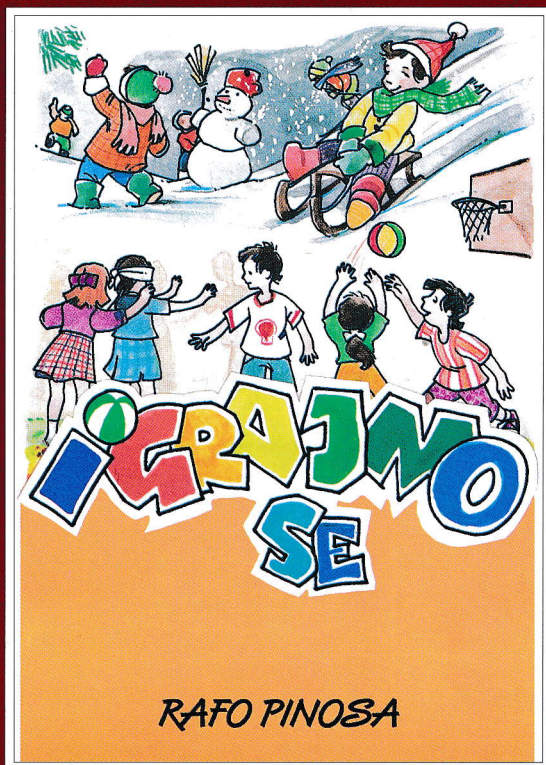
- 12. blaženi Alojzij Orione
- 24. spominski dan
Marije Pomočnice
- 26. zadnja nedelja,
na Rakovniku ob 14.30

april

- 24. spominski dan
Marije Pomočnice
- 30. zadnja nedelja,
na Rakovniku ob 14.30

Priporočamo jo duhovnikom
in voditeljem ministrantov.
Pri vzgoji bogoslužnih sodelavcev
bo nepogrešljiv priročnik.

Dobrodošel priročnik
za srečanja z otroki, mladimi
in tudi starejšimi.
Pomaga nam prijetno popestriti
skupna bivanja.

(Naročilnica v prilogi.)